ΕΤΟΣ Ε'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΥ) 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1910 ΑΡΙΘ. 211

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 210 φύλλου τοῦ «ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ»

ΕΡΙΣ

ρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ὁ ἔγκριτος παρ' ἡμῖν ἰατρὸς κ. Ν. Γ. Ἰακωβίδης διελέξατο περὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν τροφῶν μετὰ σαφηνείας καὶ ἐμβριθείας ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξας πρὸς τὸ φιλόμουσον ἀκροατήριον περὶ τῶν ὑγιεινοτέρων τροφῶν δι' ὧν πρέπει νὰ τρέφηται ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἡλικίας καὶ τὰ ἐπαγγέλματα, ἐπέστησε δὲ ἰδίᾳ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς διαίτης τῶν βρεφῶν καὶ τῶν παίδων, ὅτε μείζων πρέπει νὰ καταβάλληται προσοχὴ παρὰ τῶν γονέων περὶ τὴν ὅλην δίαιταν αὐτῶν.

Τὸ θέμα του ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐπραγματεύθη συνιφρόνως πρὸς τὰ νεώτατα πορίσματα τῆς φυσιολογίας καὶ τῆς καθόλου ὑγιεινῆς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Δημόσιαι διαλέξεις.

Αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 3 μ.μ. ὁ καθηγητὴς τῶν Γεωπονικῶν κ. Χρ. Ἰεωνύμου θὰ διαλεχθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου

ΠΕΡΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

μετὰ παρασκευῆς ἀρώματος.

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 10 Ἀπριλίου 1910.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Καθήκόν μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἀξιότ. Ἰατροὺς κ. κ Ἀντ. Θεοδότου καὶ Μιλτ. Κουρέαν θεραπεύσαντας ἀπὸ κυνδυνα δεστάτης προσβολῆς τῆς ὑγείας μου καὶ ἀποδόντας μοι τὴν ζωήν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 8 Ἀπριλίου 1910.

Εὐγνώμων
Γιάγκος Γεωργιάδης Μουμτζῆς.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΩΝ
Α. ΒΟΣΚΕΡΣΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

Πρὸ τῆν νέαν οἰκοδομὴν τοῦ Ἐβκὰφ.

ΟΣΟΙ ἐπιθυμεῖτε κατὰ τὰς προσοχεῖς ἐντὸς τοῦ Πάσχα νὰ ἔχητε ἐξαιρετικῶς καλλιτεχνικὰς καὶ πιστὰς φωτογραφίας σας

ΣΠΕΥΣΑΤΕ

νὰ φωτογραφηθῆτε εἰς τὸ παρὰ τὴν νέαν οἰκοδομὴν τοῦ Ἐβκὰφ κείμενον Φωτογραφεῖον μου, μόνη μου δὲ ἐπιθυμία εἶνε πάντα πελάτην νὰ ἀρίνω κατευχαριστημένον.

Ἐκελῶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους παντὸς εἴδους φωτογραφίας τοῦ τελευταίου συστήματος, ἤτοι χρωματιστὰς, ἀπ ἄς, στιλβωτὰς καὶ ἀστιλβώτους.

Συνήθεις φωτογραφίας ἐκτελῶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας ἣν ζητοῦσιν οἱ ἄλλοι φωτογράφοι, ἡ εὐκαιρία δὲ αὕτη θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 1)14 Ἰουνίου 1910.

Σπευσατε λοιπὸν νὰ ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας ταύτης.

Α. Βοσκερσιάν.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ HORNSBY ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

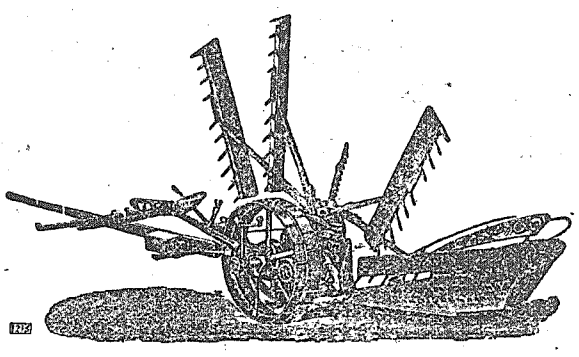

☞ Λαβοῦσαι τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἐν Λονδίνῳ.

Τὸν μηχανισμὸν καὶ τὸν χειρισμὸν ἁπλούσταται, ἐλαφραὶ καὶ στερεώτατα'.

Παρακαταθήκη τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

☞ **ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ**

Πληροφορίαι διδονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν κ. κ.

Δ. Ν. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Κύπρῳ

Ἐδρευόντων ἐν **ΛΕΥΚΩΣΙΑ**, ἐναντι τοῦ Μετοχίου Μαχαιρᾶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Οἱ Βασιλεῖς εἰς Κέρκυραν.

Ἀνεχώρησαν εἰς Κέρκυραν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πρὸς ὑποδοχὴν τῆς μετ' ὀλίγον ἀφιχθησομένης αὐτόθι βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. Εἰς Κέρκυραν ἀναμένονται καὶ οἱ Βασιλεῖς τῆς Δανίας.

Αἱ ἡλικίαι τῶν ἀπαλλαγέντων.

Τῇ 10 Ἀπριλίου ἀπολυόντες ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ αἱ τέσσαρες ἡλικίαι τῶν ἀπαλλαγέντων. Φίλεται, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἀπόφασις νὰ κληθῶσιν ἀμέσως, μετ' αὐτὸς ἄλλαι τέσσαρες ἡλικίαι καὶ τὰ ταύτης αἱ ὑπολειπόμεναι ἔτι τέσσαρες, θὰ ὑποστῇ μικράν τινα ἀναβολὴν ἐκτελεσθεῖσαν διὰ λόγους οἰκονομικοὺς. Παρέχεται ὅμως ρῆ ἡ ἐκ τοῦ ὑπουργείου βεβαίωσις, ὅτι μέχρι τοῦ Αὐγούστου θὰ κληθῶσιν ἐκ περιτροπῆς καὶ τμηματικῶς ὅλαι αἱ ὅλων ἡλικίαι τῶν ἀπαλλαγέντων, ὅπως λάβωσι καὶ αὗται γεγυμνασμέναι ἤδη μέρος εἰς τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια τοῦ Σεπτεμβρίου, κατ' ἃ θὰ κληθῶσιν ὅλαι αἱ ἐφεδρεῖαι τοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

Ἤρξαντο αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν πληρεξουσίων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Γίνεται ἐκ ὑπωπτος τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἐπισκευὴ τῶν καλπῶν καὶ ἡ λοιπὴ σχετικὴ ἐργασία.

Αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου.

Συνῆλθε τῇ 5)18 Ἀπριλίου Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ στρατοῦ.

Ἡ εἴδησις γερμανικῆς πηγῆς, περὶ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Στρατιωτ. Συνδέσμου ὑπὸ τύπον Ἀντιδυναστικοῦ Πολιτικοῦ Κόμματος, στερεῖται ὑποστάσεως.

Αἱ σχέσεις Σέρβων καὶ Ἑλλήνων

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων)πόλεως, ἡ προσωπικὴ προσέγγισις τοῦ Βασιλέως Πέτρου μετὰ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου καλεῖ ἐκ τούτου συνέπειαι θεωρεῖται εἰς τοὺς ἐθνικοὺς καὶ πολιτικοὺς κύκλους ὡς γεγονὸς ἐξαιρετικῆς σημασίας. Ἡ λαμπρὰ διεξίωσις, ἥτις ἐγένετο παρὰ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Βασιλέα, ἔχει βεβαίως σκοπὸν νὰ καταστήσῃ στενωτέρους τοὺς δεσμοὺς τοὺς ὁριστάμενους μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων; τόσον τῶν ἐλευθέρων ὅσον καὶ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ζώντων.

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Σέρβοι μόχθοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ στοιχείου ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐθνικῆς προπαγάνδας. Καὶ ἡ ὑποδοχὴ ἡ γενομένη εἰς τὸν Βασιλέα Γέτρον ἀπεδείκνυεν ἐκδήλωσιν τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας ὅπως συσφιγχθῇ ἡ ἀμοιβαία συμπάθεια καὶ ἐδραιωθῇ ἡ ἐθνικὴ φιλία.

Ἡ σιωπὴ, ἥτις ἀπεδίδη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς ἣν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Πέτρου, ἐξεδηλώθη ζωηρῶς. Καὶ ἡ προσφώνησις, ἣν ἀπηύθυνεν ὁ Πατριάρχης πρὸς τὸν Βασιλέα, ἡ παρασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, περιεῖχεν ὑπαινιγμοὺς σχετικοὺς πρὸς τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς, οἵτινες συνδέουν τοὺς Σέρβους μὲ τὸ Πατριαρχεῖον.

Καὶ εἰς τοὺς βουλγαρικοὺς κύκλους τὰ γεγονότα τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Βασιλέως Πέτρου προὐκάλεσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν.

Ἐπάνοδος τοῦ Πέτρου Α' εἰς Σερβίαν

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἀνεχωρήσατο τὸ Σάββατον ἐκ Κων/πόλεως ἔρθασε διὰ θαλάσσης τὴν προπ. Δευτέραν εἰς Ἅγ. Ὄρος, ὅπου ἡ Ἱερὰ Κοινότης ὑπεδέχθη αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατα. Κατέλυσεν εἰς τὴν σερβικὴν μονὴν Χιλιανδαρίου, ὅθεν ἐξέβαρμεν εἰς ἐπίσκεψιν καὶ πολλῶν ἄλλων μονῶν. Τὴν Τρίτην δὲ ἔρθασεν εἰς Θεσσαλονίκην. Τὴν Τετάρτην σιδηροδρομικῶς ἀπῆλθεν εἰς τὸ βασιλεῖόν του.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἀλβανῶν

Ἡ Τουρκικὴ Βουλὴ συνεζήτησε τὴν κατάστασιν ἐν Ἀλβανίᾳ. Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀγορεύσεων τῶν Ἀλβανῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἐζήτησαν τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τῶν συνταγματικῶν νόμων, πρὸς εἰρήνευσιν τῆς χώρας, ὁ μέγας Βεζύρης μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέρριψε τὴν κατὰ τοῦ Ὀζαδὴ πᾶσαν κατηγορίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴς θηριωδίας του. Ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν γενναίων Ἀλβανῶν, ἀλλὰ προσέθηκε, ὅτι ἔχουσι τὰ σφάλματά των τὰ ὁποῖα χρήζουν διορθώσεως. Ἡ εἰρήνευσις τῆς Ἀλβανίας εἶνε μία Γεωγραφικὴ ἀνάγκη. Ὁ λόγος τοῦ Μεγάλου Βεζύρη ἐχειροκροτήθη.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κυβερνήσεως ἐπέστρεψαν σήμερον ἐκ Πριστίνης εἰς Κων)πολιν. Ἐδήλωσαν ὅτι οἱ ἐπαναστάται διεσκορπίσθησαν ἐξανοιγκασθέντες ἀπὸ τὰς μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις.

Οἱ ἀρχηγοὶ θὰ παραδοθῶσι.

Αἱ ὁλικαὶ ἀπώλειαι τῶν τελευταίων γεγονότων τῆς Ἀλβανίας ἀνέρχονται εἰς 230 νεκροὺς Ἀλβανοὺς.

Καίτοι ἡ συγκέντρωσις τῶν στρατευμάτων ἐν Ἀλβανίᾳ ἐξακολουθεῖ, ἐν τούτοις ὅμως ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ὁμήρων ἐν Πριστίνᾳ ἀποδεικνύει τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως.

*

Περὶ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν φιλικῶν προθέσεων τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς παρεμποδίσεως ἐποβολῆς συμμορίων ἐν Μακεδονίᾳ, αὗται ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴς περιφερείας Φλωρίνης, Στρωμνίτσης, Βοδενῶν καὶ Σερρῶν.

ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΑΙΝΩ.

Ὁ κ. **Δημ. Παπαλέξης** συνέστησεν ἐν τῇ κωμοπόλει Ἀθηαίνῳ ὑελοπωλεῖον καὶ Ρωποπωλεῖον (Χορτοβατίζικον) πλουτίσας τὸ κατάστημα του διὰ πλουσίας συλλογῆς πάντων τῶν εἰδῶν τῆς ἐργασίας.

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται γραφικὴ ὕλη ἀπὸ πλουσιωτάτης συλλογῆς.

ος παράγων τῆς εἰκονις τῆς νήσου τυγχάνει ὁ ὑποτελείας καλούμενος. ία τῶν ἐξαχθέντων ἐμ- ῆς νήσου τῷ 1909 ἀν- 49,950, κατὰ σύστημα τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ κυ- τικὴ προσθέτει καὶ τὸ ισμα ποσὸν £70,867 τὸ δύο ταῦτα ποσὰ εὐ- ὁλικῆς ἀξίας τῆς ἐξα- 17.

τῶν εἰσαχθέντων ἐμ- ἀ τὸ αὐτὸ ἔτος φέρονται οὐν τούτοις εἰσήχθησαν ποσὸν £27,313 καὶ οὕτω ιγωγῆς ἀθροίζεται εἰς ικύπτει δὲ οὕτω διαφο- ῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῆς ,189 ἤτοι διὰ τοσούτου ρεωμένοι ἐν ταῖς ξέναις κὲν ὅμως τοῦτο εἶνε ινομένου μεγαλείτερον, σαι εἰς £70.867 εἴτε τοῦ ἀφαιμακτικοῦ πλε- προσόδων πρὸς πληρω- ου Φόρου εἴτε ἐκ τούτου θεισῶν συναλλαγματι- τα ἐμπορεύματα, ἐξῆλ- χωρὶς νὰ προσδοκᾶται ίσάξιον· τοῦ ποσοῦ ἄρα μέ ου ἀπὸ τοῦ ὁλικοῦ ὑπολείπονται εἰς πίστα ξέναις ἀγοραῖς τὸ 000.

ων τὸ εἰς νόμισμα εἰσα- 313 ἀπὸ τοῦ ὁλικοῦ τῆς λείπονται εἰς χρέωσιν ἡ- αις ἀγοραῖς £561,592, αγματικὴ διαφορὰ τῆς τὴν ἐξαγωγὴν εἶναι ὑποτεθῇ ὅτι αἱ εἰσα- ισμα £27,313 εἶναι ἡ ων ἐκ τῆς νήσου ἐμπο- θ' ὅπερ τὰ μάλιστα ἀπί- ς νόμισμα πληρώνεται ἡ ἄτων χώρας τινός, ὅταν ἄπαν τὸ πρὸς τὰς ξένας αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀ- ύσασα ἀξιοῖ νὰ εἰσπράττῃ πιστώσεις αὐτῆς εἰς νό- ὀνειρώδους ὅμως ταύτης οἰ- γίας πολὺ ἀπέχει ἡ πε- ωχὴ ὑπὸ τῆς ξενοκρατίας ύπρος.

θεῖσαι ἄρα εἰς νόμισμα εἶνε ἴσως τῆς Ὀθωμανι- Γεωργικῆς Τραπέζης ἡ ούτων πρὸς ἀνάγκας συν- ούδεμίαν σχέσιν ἔχουσαι ιουσίαν τῆς νήσου ἡμῶν, ρὸς τὰς ξένας ἀγορὰς χρέος αι εἰς £138,905.

ωμεν τὴν εὐνοϊκωτάτην πε- τὰ ἐξαχθέντα ἐμπορεύ- αν πάντα κερδος εἰς τοὺς αὐτῶν 80)ο, ἡ ἀξία τῆς ιξάνεται κατὰ £36,000 ποσὸν ἐλαττοῦται τὸ πρὸς ρέος ἡμῶν, κατερχομένου ι. Οἱ ἄδηλοι πόροι ἀπὸ τῆς ἰστιοφόρου ναυτιλίας τῆς ιστεύομεν νὰ ὑπερβαίνωσι 00 καὶ τὰς £5,000 τὰ ὑπὸ ταναστῶν πεμπόμενα εἰς τὴν κτα, ἤτοι ἐν ὅλῳ £20,000 καθ' ἃς αὐξάνεται τὸ ἐνεργητικὸν τῆς νήσου.

Τὸ χρέος τοῦτο προέρχεται ἐν μεγάλῳ βεβαίως μέτρῳ ἀπὸ τῆς ὑπερμέτρου εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κατὰ πολὺ ὑπερβάσης τὰς προσδοκίας τῆς ἀγορᾶς διὰ τὴν κατανάλωσιν, καὶ τὸ κακὸν μειοῦται κατ' ἀνάγκην διὰ τῆς ἐλαττώσεως νέων παραγγελιῶν.

Ἡ νῆσος, χώρα σιτοπαραγωγὸς καὶ κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ διὰ τὴν ἀφορίαν τοῦ ἔτους ἠναγκάσθη νὰ εἰσαγάγῃ σῖτον καὶ ἄλευρα καὶ πίτυρα ἔτι ἀξίας ἐν ὅλῳ £60174 καὶ ὅροβον £13,596 ἤτοι ἐν συνόλῳ £73,770 ἀφοῦ κατηναλώθη ἐπιτοπίως ἅπας ὁ ἐγχώριος σῖτος, οὗτινος ἐξήχθη ποσότης μόλις £1,030. Τὰ ἄλλα σημαντικὰ κονδύλια εἰσαγωγῆς ἀνάγονται ὡσαύτως εἰς εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης, οἷα ἰχθῦς ἁλίπαστοι, ἔλαιον, ὄρυζα, σάκχαρι, σάπων, νήματα, ὑφάσματα. Μεταξὺ τὰ εἰσήχθησαν ἀξίας ἐν ὅλῳ £4,237, πλὴν τῶν διὰ ταχυδρομ. δεμάτων εἰσαγομένων εἰδῶν πολυτελείας ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἰδίᾳ παρισινῶν καταστημάτων, ψώρα μᾶλλον μᾶλλον λυμαινομένη ἀτυχῶς καὶ παρ' ἡμῖν οὐ μόνον τὰς εὐπόρους ὁπωσδήποτε ἀλλὰ καὶ τὰς μετρίας οἰκονομικῆς καταστάσεως οἰκογενείας.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν οἰκονομικὸν ἔτος τὸ κονδύλιον τῶν δημοσίων ἔργων εἶχεν ἀνέλθει εἰς £51,000 ἀντὶ τῶν συνήθων £20,— 25,000 ἀνακουφίσαν σημαντικῶς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, αἵτινες εἶχον λάβει καὶ γενναῖα ἡμερομίσθια ἀπὸ τοῦ θερισμοῦ, ἄλλως τὸ φασμα τοῦ λιμοῦ θὰ ἀπέβαινε τὰ μάλιστα φοβερὸν εἰς τὸν τόπον.

Εἶνε ἀνάγκη εὐρυτέρας καὶ βαθυτέρας μελέτης τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου πρὸς μόρφωσιν ἀσφαλοῦς τινος ὁπωσδήποτε γνώμης περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος αὐτῆς καὶ πρὸς ὑπόδειξιν τῶν λυσιτελῶν καὶ ἀναγκαίων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς μέτρων. Ἀλλὰ καὶ ἡ γοργὴ καὶ μερικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1909 κατάδηλον ποιεῖ ὅτι κυριωτάτη αἰτία τῆς οἰκονομικῆς κακοδαιμονίας τῆς νήσου εἶνε ἡ κακὴ καὶ ἐξαντλητικὴ διάθεσις τοῦ ἀπὸ τῶν προσόδων πλεονάσματος πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὑποτελικοῦ Φόρου, καὶ τὸ κακὸν θὰ ἦτο πολλῷ μεῖζον καὶ ἡ κακοδαιμονία ὀδυνηροτέρα ἂν τὸ ἐπίδομα δὲν καθωρίζετο εἰς £50,000.

Ἐντούτοις τὸ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργεῖον μὴ λαβὸν ὑπ' ὄψει τὴν χρονίως θλιβερὰν ἀποβᾶσαν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς νήσου ὑπὸ τῆς ἀφαιμακτικῆς καὶ ἐξαντλητικῆς φορολογίας, καὶ τὸ ἐπίδομα ἠλάττωσεν εἰς £40000 καὶ τὸ κονδύλιον τῆς παιδείας (!!) περιέστειλε ἵνα δείξῃ πολλοστὴν ταύτην φορὰν πόσον ἀστόργως καὶ σκαιῶς ἀποβλέπει πρὸς τοὺς ἀλλοθρήσκους ὑπὸ τὸ βρεττανικὸν σκῆπτρον λαοὺς.

Πάντα ταῦτα ἐκδηλοῦσι τὰς δυσμενεῖς πρὸς τὴν νῆσον διαθέσεις τῶν κατὰ τὴν Τάμεσιν, οἵτινες ὀλίγον προσέχουσιν εἰς ἱκετικὰς καὶ ἄβρὰς ἐπικλήσεις ἐνδίδουσι δὲ μόνον εἰς εἰρηνικὰς ἐπαναστάσεις αἵτινες σαφέστερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον διαδηλοῦσι τὴν ὀδύνην τῶν ὑπηκόων καὶ τὸ ἀφόρητον ἀδίκημα κατ' αὐτῶν.

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι μάτην θὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ τῆς ἀντιφωνήσεως νὰ συγκινηθῶσιν οἱ Βρεττανοὶ ὑπουργοὶ καὶ θὰ γένηται ἀνάγκη σοβαρωτέρας ἐνεργείας, πρὸς ἣν ὀφείλει ὁ τόπος νὰ παρασκευάζηται.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡ ἐν τῷ β' Νομοσχεδίῳ τῆς Παιδείας ἀναγραφομένη ἀρχὴ τῆς χειραφετήσεως τῆς Δημ. Ἑλλ. Παιδείας ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης Ἐποπτείας Ἄγγλου καὶ μετάθεσις αὐτῆς εἰς Ἕλληνα Ἐπόπτην ἐξεδηλώθη ζωηρῶς πολλάκις ἔν τε τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐ-

θέα ἢ τῷ ἀκουσματι ἀνθρωπον εὐλόγως διἀξιόπιστον πρᾶξιν τιμωρηθέντος, διότι πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν ἐξαφανίζεται ὁ ἐγκλήματίας καὶ παραμένει ἁπλῶς ὁ ἀσθενὴς καὶ πρὸς τὸ κακὸν εὐάλωτος ἄνθρωπος, ποῖα κύματα συμπαθείας πρέπει νὰ πλημμυρῶσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστοῦ ὅταν οὗτος ἀ-

σια τῶν «ὡσαννὰ» καὶ τῶν ὑμνῶν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἄξιον τοῦ βασιλικοῦ τούτου στέμματος κληρονόμον, ἐνῷ ἀντὶ ταπήτων διὰ τοὺς ἀχράντους Αὐτοῦ πόδας στρωνύουσι τρυφεροὺς κλάδους καὶ ἐνδύματα, μετὰ ἡμέρας μόλις ἕξ, θύματα ὑπερτάτης ραδιουργίας, ἀχαριστίας καὶ ἀπάτης συνωθοῦνται

τοις ὁ ἀκάνθινος στέφανος, ἡ ψευδὴς πορφύρα, δι' ὧν περιεβλήθη ἦσαν ἁπλᾶ μυκτηρισμοῦ μέσα καὶ τὸ ῥάπισμα περιφρονήσεως δεῖγμα ἐλάχιστον διὰ μιαιφόνον γενεὰν, ἀνίκανα πάντα ὅπως κορέσωσι τὸ ἀκάθεκτον πάθος τοῦ μίσους τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων οἵτινες

ἀμοδίων;

Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις σπουδαίων οἰκονομολόγων, εἶνε κατεστραμμένον παρ' ἡμῖν διὰ τοπικοὺς καὶ πολιτικοὺς λόγους, καὶ ὁσάκις τοῦτο ἀποκαθίσταται καταστρέφεται τάχιστα ὑπὸ τῆς φορομανοῦς καὶ ἀστόργου ξενοκρατίας, πολλάκις δὲ καὶ ὑπὸ ἐναντιότητος τῶν καιρῶν, πάντοτε δ-

τοῦ, ὡς καὶ ἡ αὔξησις τῶν ἐπιθεωρητῶν, πάντων κεκτημένων τὰ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν ἐπιτήδεια.

Ὁ Κεντρικὸς Ἕλλην Ἐπόπτης πρ[illegible] φέρει πρὸς τῷ Φιλολογικῷ Διπλ[illegible] καὶ πιστοποιητικὰ ἱκανοποιητικὰ παιδαγωγικῆς μορφώσεως καὶ πείρας.

Ὁ καταρτισμὸς τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Ἕλληνος Κεντρικοῦ Ἐπόπτου καὶ τριῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου εἶναι δεδικαιολογημένος πληρέστατα, διότι ἡ ἐθνικὴ Παιδεία παρ' ἡμῖν διὰ πάντων τῶν αἰώνων τοῦ χριστιανισμοῦ συνεδέθη στενώτατα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ἀξιοῖ ὅτως ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τῆς εὐσεβείας ἀποτελῇ τὸ κυριώτατον ἐχέγγυον τῆς ἀγωγῆς τοῦ νέου Ἕλληνος ὡς ἦτο καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν πρέπει μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νὰ μεριμνῶσι καὶ περὶ τῆς Δημ. Παιδείας. Ἡ παρουσία τριῶν βουλευτῶν ὡς μελῶν τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου δὲν εἶνε ἀλυσιτελὴς, δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀποκλείωνται καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πρόσωπα δυνάμενα νὰ παρέχωσι τὰ φῶτα καὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὴν καθόλου διοίκησιν τῆς Ἑλλην. Παιδείας ἐν τῇ νήσῳ, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν.

Ὁ κ. εἰσηγητὴς τοῦ Νομοσχεδίου συναισθάνεται καὶ ὁμολογεῖ ἐν τῇ εἰσηγήσει του τὸ διαπνέον αὐτὸν συγκεντρωτικὸν πνεῦμα περί τε τὸν προσωπικὸν καταρτισμὸν τοῦ Ἄνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, τὰς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ὑφισταμένων ἤδη κατ' ἐπαρχίας καὶ πόλεις καὶ χωρία Ἐκπαιδ. ἢ Σχολ. Ἐπιτροπειῶν.

Ὁ ἐντ. εἰσηγητὴς φαίνεται ἀποστρεφόμενος τὰς ψηφοφορίας καὶ τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν προδίδων οὕτω ἀδικαιολόγητον δυσπιστίαν πρὸς τὴν ἐξάσκησιν φυσικοῦ ὅλως δικαιώματος λαοῦ κεκτημένου ἤδη ἐσωτερικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐπιδιώκοντος καὶ τὴν κατάκτησιν ἐλευθερίας ἐξωτερικῆς καὶ ἑνότητος πολιτικῆς μετὰ τῆς ὁλομελείας τοῦ ἔθνους.

Δίκαιον καὶ συμφέρον εἶνε ὅπως ἑκάστη ἐπαρχία ἔχῃ αἱρετὴν ὡς μέχρι τοῦδε Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὡς καὶ ἑκάστη ἀστικὴ καὶ χωριτικὴ κοινότης νὰ ἐκλέγῃ ἰδίαν σχολ. Ἐπιτροπείαν κατὰ τριετίαν.

Πᾶς πεπολιτισμένος λαὸς εἶνε τοιοῦτος ἐφόσον τὴν περὶ τῶν κοινῶν μέριμναν θεωρῇ ὑψιστον καθῆκον αὐτοῦ, ἀναπτύσσεται τὸ δημοσ. πνεῦμα παρ' αὐτῷ καθόσον ἐκλέγει τὰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ πλείονες μετέχουσι τῆς διαχειρίσεως τῶν διαφόρων κλάδων καὶ βαθμῶν τῆς γενικῆς καὶ κοινοτικῆς διοικήσεως.

Διατί ἔν τινι χωρίῳ νὰ μὴ εἶνε κεχωρισμένη ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία ὥστε διπλάσιοι χωρικοὶ πρόκριτοι ν' ἀσχολῶνται περὶ τὴν εὔτακτον συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς λειτουργίας τοῦ Σχολείου ὡς καὶ ἑτέρα ἐπιτροπεία τῆς Ἐκκλησίας;

Θεραπεύεται οὕτω ἡ εὔλογος καὶ εὔκταία φιλοδοξία πάντων σχεδὸν ὅσοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἀποσοβοῦνται σφοδραὶ ἐκλογικαὶ συρράξεις, διότι θὰ ὑπάρχωσι θέσεις πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν κοινῶν διὰ πάντας καὶ παρακωλύεται ἡ συγκέντρωσις πάντων τῶν κοινοτ. ἀξιωμάτων εἰς χεῖρας 3—5 προσώπων μόνον ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ δύνανται νὰ ἀποβῶσι ὁποσδήποτε τυραννικὰ πρὸς τὴν κοινότητα διὰ μυστικῆς πρὸς ἀλλήλους συμφωνίας. Ἐὰν ὁ ἐντ. εἰσηγητὴς ἔχει ὑπόπτως πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν χωρικῶν περὶ τὸ ἐκλέγειν καὶ θέλει νὰ ἀραιώσῃ τὰς ἐκλογάς, μείζονα ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑποψίαν πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς διαχειρίσεως πολλῶν ὁμοῦ ἀξιωμάτων ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἑκάστη ἐπαρχία, καὶ ἕκαστον χωρίον δικαιοῦται νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν καὶ νὰ ζητῇ καὶ τυγχάνῃ τοῦ ἀναγκαίου δανείου πρὸς ἀνέγερσιν καταλλήλου σχολ. καταστήματος καὶ διδακτικῶν ἐπίπλων καὶ ὀργάνων αὐτοῦ κατὰ λόγον τῶν οἰκονομ. μέσων αὐτοῦ ἕκαστον· οὐδ' ὑπάρχει φόβος ὅτι θὰ ἀποφεύγωσι νὰ ὑποβάλλωνται αἱ κοινότητες εἰς χρηματικὰς πρὸς τοῦτο θυσίας, διότι μέχρι τοῦδε εἴδομεν κοινότητας ἐναμίλλως ἀνεγειρούσας σχολ. καταστήματα καὶ προικιζούσας αὐτὰ δι' ἐπίπλων καὶ ἄλλων ὀργάνων διδακτικῶν· σὺν τῷ χρόνῳ δὲ ἡ εὐγενὴς μεταξὺ χωρῶν κοινοτήτων ἅμιλλα περὶ τὸν καταρτισμὸν εὐπρεπεστέρων σχολ. κτιρίων θὰ ὑπερβῇ τὴν περὶ τὰς Ἐκκλησίας τοιαύτην.

Ἡ διαβάθμησις τῶν σχολείων εἰς α' β' γ' τάξεως ὡς καὶ ἡ τῶν διδασκάλων. Ἴσως εἶνε λυσιτελὴς καίτοι οὐχὶ πάντοτε, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν διαρρεύσασαν δεκαπενταετῆ περίοδον. Οἱ βαθμοὶ δὲν εἶνε πάντοτε τὰ ἀσφαλῆ τῆς ὑπεροχῆς γνωρίσματα καὶ συχνὰ, μάλιστα, συμβαίνει ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος ν' ἀναδείκνυνται οἱ πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

Μία ἀναθεώρησις ὡς εἰπεῖν τῶν βαθμῶν τῶν ὑπαρχόντων διδασκάλων, ἄνευ οὐδενὸς ἐπηρεασμοῦ τῶν κεκτημένων προσόντων αὐτῶν νομίζομεν ὅτι θὰ ἐξῆπτε τὸν ζῆλον τῶν φιλοτίμων διδασκάλων καὶ θὰ συνετέλει πολὺ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ τῆς Δημ. Παιδείας παρ' ἡμῖν.

Δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Ἐκπαιδευτικοῦ νόμου οἱ φέροντες ἐκ τοῦ Διδασκαλείου πτυχίον πρωτοβαθμίου διδασκάλου νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπείας ὅπως λάβωσι τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν εἰς σχολεῖα πρωτοβάθμια, διότι κατὰ τὸ διετὲς τοῦτο διάστημα οἱ διδάσκαλοι θὰ δυνηθῶσιν, ἐὰν θέλωσι, νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὸν βαθμὸν αὐτῶν μελετῶντες καὶ ἀσκούμενοι ἐν τῇ πρακτικῇ ἀσκήσει τοῦ τιμιωτάτου ἐπαγγέλματος αὐτῶν. Μετὰ τρία ἔτη εἰς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν θὰ προσέλθωσιν οἱ δευτεροβάθμιοι τοιοῦτοι καὶ τῶν πρωτοβαθμίων οἱ ἀποτυχόντες κατὰ τὰς πρώτας ἐξετάσεις ἢ μὴ προσελθόντες εἰς αὐτὰς, οἱ ἐπιτυχόντες δὲ νὰ διορίζωνται ἀποκλειστικῶς εἰς σχολεῖα δευτερόβαθμα. Μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος οἱ τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι νὰ προσέλθωσιν εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις καὶ οἱ ἐπιτυχόντες τούτων νὰ γίνωνται δευτεροβάθμιοι διοριζόμενοι εἰς Σχολεῖα δευτερόβαθμα, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα. Κατὰ διετίαν μετὰ τὴν πρώτην ταύτην τετραετίαν νὰ συγκροτῆται ἐξεταστικὴ ἐπιτροπεία ἐξ ἀρμοδίων προσώπων πρὸς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν δευτεροβαθμίων εἰς πρωτοβαθμίους καὶ τῶν τριτοβαθμίων εἰς δευτεροβαθμίους.

Οἱ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Ἐκπαιδ. Νόμου ἀποφοιτῶντες ἐκ τῶν Διδασκαλείων διδάσκαλοι, μετὰ διδασκαλίαν ἑνὸς ἔτους ἐν δημοτικοῖς σχολείοις νὰ δικαιῶνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξεταστ. ἐπιτροπείαν οἱ πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι διδάσκαλοι πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ τριτοβάθμιοι διὰ προαγωγικὰς ἐξετάσεις εἰς δευτεροβαθμίους.

Κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ περὶ τῆς ἱκανότητος ἐκθέσεις τῶν Ἑλλήνων ἐποπτῶν τῶν ἐπιθεωρησάντων αὐτοὺς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ὑπὲρ διδασκάλων οὕτω δεδοκιμασμένων πᾶσα ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας εἶνε τὰ μάλιστα δεδικαιολογημένη καὶ ἀξία ἐπιδοκιμασίας, πάντοτε ὅμως πρέπει οὗτοι τῇ προτάσει τῆς χωριτ. Ἐπιτροπείας νὰ διορίζωνται ὑπὸ τῆς ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπείας τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας καὶ τῇ κατ' ἐγγελίᾳ ταύτης ἐν τοῦ οἰκείου ἐπόπτου νὰ μετατίθενται ἢ παύωνται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καθόσον ἀποχρῶντες λόγοι ὑπαγορεύουσι τοῦτο. Ἡ οἰκειοθελὴς δὲ μετάθεσις διδασκάλων νὰ μὴ ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας τῆς οἰκείας χωρικῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας.

Πᾶσι μέριμνα πρὸς ἐξασφάλισιν συντάξεως ὑπὲρ τῶν διδασκάλων εἶνε καθῆκον παντὸς πονοῦντος ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς καὶ ὑγιοῦς μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῆς Ἑλληνίδος νεότητος καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ νόμου.

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων καὶ αἱ θεριναὶ παύσεις πρέπει νὰ ὁρίζωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπορχ. ἐκπαιδ. ἐπιτροπειῶν κατὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Πολλοὶ τῶν διδασκάλων παραπονοῦνται κατὰ τῶν γονέων, ὡς ἀποσυρόντων τὰ τέκνα των ἐκ τοῦ Σχολείου κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους, τοῦ τρυγητοῦ ἢ ἄλλης κατεπειγούσης γεωργ. ἐργασίας ὅπου χρησιμοποιοῦσιν αὐτά. Τὸ παράπονον ἀπὸ ἀγαθῆς προαιρέσεως προερχόμενον δὲν εἶναι ἐντούτοις δεδικαιολογημένον. Εἶνε πολὺ φυσικὸν καὶ συμφέρον ἵνα οἱ γονεῖς ἀπασχολῶσι τὰ ἴδια τέκνα εἰς τὰς οἰκείας ἐργασίας, διότι ἐξοικονομοῦσιν ἡμερομίσθια διὰ μικρὸς καὶ ἐλαφρὸς ἐργασίας καὶ ἐκ παίδων ἐθίζουσιν αὐτὰ εἰς τὰ ἀγροτικὰ ἔργα, τοῦθ' ὅπερ εἶνε σπουδαιότατον καὶ συμφερώτατον εἰς τὴν καθόλου εὐπραγίαν τοῦ τόπου.

Τὸ σχολεῖον, ἄρα, ὀφείλει νὰ κανονίσῃ τὸν χρόνον τῶν ἐργασιῶν του οὕτως ὥστε αἱ παύσεις νὰ γίνωνται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν κατεπειγουσῶν ἀγροτικῶν ἐργασιῶν ἵνα ὦσιν οἱ μαθηταὶ ἐλεύθεροι νὰ ἀσχολῶνται εἰς αὐτὰς, νὰ ἀρχωνται δὲ τὰ μαθήματα ὅτε αἱ ἀγροτ. ἐργασίαι ἀραιοῦνται καὶ οἱ παῖδες δύνανται ὅλως ἀζημίως νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖον, ὑπολογιζομένων πάντοτε τῶν ἐνιαυσίων παύσεων εἰς δύο μῆνας.

Ἡ ὑποχρεωτικὴ συγκρότησις ἐτησίων κατ' ἐπαρχίας διδασκαλικῶν συνεδρίων καὶ κατὰ διετίαν ἢ τριετίαν γενικῶν συνελεύσεων ἁπάντων τῶν διδασκάλων ἐν Λευκωσίᾳ ἐνδείκνυνται ὡς λυσιτελέστατα μέσα πρὸς προάγωγὴν τῆς Δημοσ. Παιδείας καὶ πρὸς τὸ ἀληθὲς συμφέρον τοῦ διδασκαλικοῦ ἐν Κύπρῳ κόσμου.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Η ΜΥΡΕΨΙΚΗ

Τῇ π. Κυριακῇ παρακληθεὶς ὁ καθηγητὴς τῶν Γεωπονικῶν ἐν τοῖς Ἑλλην. Ἐκπαιδευτηρίοις κ. **Χριστ. Ἱερωνύμου** διελέξατο περὶ τῆς **Μυρεψικῆς** λίαν ἐμβριθῶς καὶ εὐφραδῶς. Τῆς ὡραίας διαλέξεως δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἀνθηροτέρας καὶ γενικωτέρου διαφέροντος περικοπὰς πρὸς εὐρυτέραν γνῶσιν καὶ διάδοσιν ἐπικαίρων καὶ ὑγιῶν προτροπῶν καὶ ὁδηγιῶν:

Α'.

Πρὸ τοῦ σοβαροῦ ἀκροατηρίου, ὅπερ συγκεντροῦσιν αἱ αἰθοῦσαι τοῦ ἀναγνωστηρίου τούτου, εἰθισμένου νὰ ἀκροᾶται γεραρῶν τῆς ἐπιστήμης σκαπανέων καὶ ρητόρων ὑπερόχου εὐγλωττίας, μετὰ δέους παρέρχομαι ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο τὸ σεμνὸν, πτωχὸς ἐργάτης μιᾶς τέχνης, ἧς ἐχούσης τὸ κράτος ἀνὰ τους ἀγροὺς καὶ τοὺς κήπους, τοὺς λειμῶνας καὶ τὰ δάση, τὰ θέματα εἶναι καὶ ξένα πρὸς τὸ περιβάλλον, οἷον τυγχάνει τὸ κοινὸν μιᾶς πόλεως, οἵας τῆς ἡμετέρας, κατ' ἐξοχὴν βιοτεχνικῶν ἀσχολιῶν, ἀσχέτων τοὐλάχιστον ἀμέσως πρὸς τὴν τέχνην, ἣν ἡ θεὰ Δημήτηρ ἐδίδαξεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γενος.

Τὸ θέμα, «περὶ ἀποστάξεως καὶ ἐν γένει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀθερίων λεγομένων ἐλαίων» καίτοι τυγχάνει ἀντικείμενον ἰδίου βιομηχανικοῦ κλάδου, τὸ κοινὸν τοῦτο μόνον μετὰ τῆς γεωργίας ἔχοντος, ὅτε τῆς τελευταίας παρεχούσης ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς τὰς πρώτας ὕλας εἰς ἐκεῖνον, ἐν τούτοις ἐπίκαιρον τυγχάνον πρὸς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, ἣν διανύομεν, τὸ σιαρ τὸ γλυκύ, τὴν ὥραν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν χλοοσκεπῶν ἀγρῶν καὶ ἀρκετὸν τὸ ἐνδιαφέρον παρέχον, μὲ ὁπλίζει δι' ἐλπίδος, ὅτι θὰ καταστήσῃ εὐμενεστέρους τοὺς ἀκροατὰς πρὸς ἄτεχνον καὶ ἀδέξιον ὁμιλητὴν, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἀπὸ τῆς ἀποψεως, ἀφ' ἧς θὰ ἐξετασωμεν αὐτὸ νὰ καθίσταται γενικωτερου διαφέροντος, ἀποβαῖνον ζήτημα οἰκιακῆς οἰκονομίας ἀφορῶν πάντα οἶκον ἀγροτικὸν καὶ ἀστικὸν, τόν τε οἰκοδεσπότην καὶ τὴν οἰκοδέσποιναν ἰδίως.

Σήμερον, Κυρίαι καὶ Κύριοι, ὅτε ἐπιβάλλεται πολυμερέστερον τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς πᾶσαν τέχνην καὶ ἰδίως τὴν γεωργικὴν, διότι ἐν τῷ χαλεπῷ ἀγῶνι τῷ περὶ ὑπάρξεως καὶ αὐτοσυντηρήσεως, οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ὑστεροῦντες καὶ μονομερῶς μόνον ὡριδμένα τινὰ γεωργικὰ εἴδη θεραπεύοντες ἂν μή τι ἄλλο δὲν εὐημεροῦσιν ὅμως, μεταξὺ τῶν πολλῶν νέων γεωργικῶν κλάδων, οὓς δέον νὰ ἐγκολπωθῶμεν ἀναντιρρήτως τυγχάνει καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν εἰδῶν τούτων, ἅτινα ὡς πᾶς τις, ἴσως, γινώσκει κέκτηνται ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ.

Κατοικοῦμεν χώραν, ὅπως καὶ πᾶσα Ἑλληνικὴ τοιαύτη, εἰς ἣν ἡ φύσις ἐπεδαψίλευσεν σημαντικὰ πλεονεκτήματα πρὸς ἐνίσχυσιν πάσης γεωργικῆς τέχνης, καὶ ὅμως τὴν πατροπαράδοτον ἀκολουθοῦντες στενὴν ὁδὸν, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐξέλθωμεν ταύτης καὶ νὰ ρίψωμεν ἐπαστικὸν βλέμμα πρὸς τόσους θησαυροὺς κεκρυμμένους γύρω ἡμῶν, καὶ οὓς μόνον θέλησις καὶ ἐλάχη ἐργασία ἠδύνατο νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ νὰ φυγαδεύσῃ τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν πενίαν, ὑφ' ἧς καταπτυχόμεθα.

Γύρω μας ἁπλοῦται φύσις ἐνθαρρύνουσα καὶ προτρέπουσα εἰς εὐρύτερον κύκλον ἐργασιῶν γεωργικῶν καὶ μεταβολὴν κοινωνικῶν ἕξεων, γινομένων ἡμῶν οἰκειοτέρων πρὸς τὴν φύσιν, τὸν μεγαλοπρεπῆ τοῦτον ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπεκτείνωνται εἰς πάντα οἶκον, καὶ ὅμως σπομόμεθα ἐντὸς ἀθλίων συνθηκῶν καὶ ραθυμοῦντες ἀδρανοῦμεν καὶ ἀπρακτοῦμεν οὐχὶ τοσον ὁμολογουμένως ἐξ ἐλλείψεως ἐμψύτου τάσεως πρὸς τὸν φυσικὸν βίον καὶ ἔρωτος καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὅσον διότι τυφλώττομεν ἐν τῇ ἀμαθείᾳ καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ὁ ἐμψυχώσων ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες θα σκορπίσωσι τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα φῶτα, δι' ὧν νὰ μὴ τυφλώττωμεν πρὸς τόσον ὡραῖα πράγματα, ἅτινα γύρω μας καλοῦσι τοὺς πάντας νὰ τὰ ἀρέψωσιν.

Ὑπὸ ξένην καὶ ἀστοργον κυβέρνησιν διατελοῦντες ὑστεροῦμεν καὶ ὡς πρὸς τὰ φῶτα ταῦτα, ἅτινα ἀλλαχοῦ προσελκύουσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ ἐνθα συστηματικῶς ἐπιδιώκεται ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ ἀπό τε τῶν ἑδωλίων τῶν χωριτικῶν σχολειων μέχρι τῶν γυμνασιακῶν τοιούτων, ἀπό τε τῶν συλλόγων μέχρι τοῦ τελευταίου χωριδίου καὶ ἡ ἐκλαϊκευσις πολλῶν βιοτεχνικῶν ἐργασιῶν ἰδίᾳ δὲ τῶν γεωργικῶν τοιούτων καὶ ἁπλίζονται οἱ πάντες διὰ γνώσεων, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζωσι τὸν ἀργαλέον ἀγῶνα τοῦ κερδίζειν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον καὶ ἐν εὐμαρείᾳ ζῆν, ἐν' ᾧ παρ' ἡμῖν ἄκρος σχολαστικισμὸς βασιλεύει πανταχοῦ ἐν τε τῷ οἴκῳ καὶ τοῖς σχολείοις ἰδίᾳ δὲ τοῖς τελευταίοις, ὅπου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζω ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀδιαφορίας.

Ἔχω, κύριοι, ὑπ' ὄψει μου ὁλοκλήρους τόμους ξένων συγγραμμάτων, ἐν οἷς δια διδακτικὸν σκοπὸν παρελαύνουσι τόσα ζητήματα ὑπὸ πρακτικὸν καὶ εὐληπτον τρόπον διδάσκοντα παραλλήλως πρὸς τὰς ἀσχολίας τοῦ ἀνδρὸς ἐν τοῖς ἀγροῖς, νὰ καταγίνηται περὶ μυρίας γεωργικὰς ἀσχολήσεις ἐν τῇ στενῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας καὶ ἡ οἰκοδέσποινα, δι' ἧς νὰ ἀνακουφίζηται τὸ πολλαπλοῦν βαρος τοῦ οἴκου καὶ διὰ τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας τῶν γυναικείων χειρῶν, καὶ ἥτις σήμερον δὲν ἔχει μόνον τὴν κατὰ τὸν ποιητὴν ἀσχολίαν ἐν τῷ δόμῳ

«τοῦ νομίζειν ἰστὸν τ' ἠλακάτην τε.»

Ἐγνώρισα ἐν Λάρνακι κυρίαν ξένην τὴν καταγωγὴν, ἀλλ' Ἑλληνίδα τὴν ψυχὴν, ἥτις μετὰ πόνου ἐν ὥρᾳ συναναστροφῆς μοι ἐχρωμάτιζεν τὴν ζωηραν ἀντίθεσιν, ἥτις κρατεῖ μεταξὺ τοῦ σχολείου καὶ τοῦ οἴκου τῆς πατρίδος της, τῆς ὡραίας Ἰταλίας, πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὸν οἶκον πολλῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, ἃς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐγνώρισεν.

Φαντάσθητε ὅτι κατ' αὐτὴν—καὶ δὲν εἶχε ἄδικον—ἡ συστηματικὴ παρ' ἡμῖν κηπουρικὴ, ἵνα ἀναφέρω ἁπλοῦν παράδειγμα, ὑστερεῖ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα δύναται ἐκεῖ νὰ φέρῃ εἰς ἔκτασιν ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων ἡ ἐργασία διὰ μικρᾶς δικέλλης, κινουμένης ὑπὸ τῶν ἁβρῶν χειρῶν τῆς οἰκοδεσποίνης.

Καθυστεροῦμεν, Κύριοι, κατὰ αἰῶνας ὅλους καὶ ἀπὸ ἄλλους βαρβάρους λαοὺς, ὡς θεωροῦμεν ἡμεῖς αὐτοὺς χθὲς ὅτι ἐλευθερωθέντας, χάρις εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀμοδίων καὶ ἰδίᾳ χάρις εἰς τὴν νωχέλειαν καὶ νωθρότητα τοῦ κατ' εὐφημισμὸν παρ' ἡμῖν γεωργικοῦ τμήματος, ὅπερ ἐν ᾧ ἠδύνατο θαύματα νὰ κάμῃ, ἀπρακτεῖ, καίτοι προΐσταται τούτου ἄριστος μὲν ἐπιστήμων, καὶ δὴ Ἕλλην δυστυχῶς, οὐδὲν δ' ἀτυχῶς σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον ἐνεργῶν ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

ΔΥΣΝΟΗΤΟΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Ἐνομίσαμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ ἐπεισόδιον ἀναφερόμενον εἰς τὰ φρονήματα καὶ τὰ αἰσθήματα ἑνίων παρ' ἡμῖν Μουσουλμάνων.

Ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Πάφου κ. Ἰάκωβος πρὸ τῆς ἀναχωρησεώς του ἐζήτησε πρὰ τοῦ Μουραχᾶς τοῦ Ἐδκάφ Ἤλφαν Ἐφ. ἄδειαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ τεμένους Ἁγ. Σοφίας. Οὗτος ὅμως ἠρνήθη τὴν ἄδειαν ταύτην εἰπὼν ὅτι ὑπὸ τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις δὲν συμφέρει νὰ γίνῃ τοιοῦτό τι.

Μάτην ἔκτοτε ζητοῦμεν νὰ διαγνώσωμεν τὰς προβληθείσας περιστάσεις, δι' ἃς πρέπει ν' ἀπαγορεύηται ἡ ἐπίσκεψις τεμένους σημαντικῆς ἀρχαιολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀξίας ὑπὸ χριστιανῶν καὶ μάλιστα ἀνωτέρων κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, θὰ ἐσήμαινε δὲ τοῦτο ἀπελπιστικὴν ὀπισθοδρόμησιν τῶν Μωαμεθανῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

Ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις χριστιανῶν καὶ Μωαμεθανῶν σπανιώτατα διεταραχθη ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν αὐτὴν διοίκησιν, ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς δὲ κατοχῆς, ὅτε ἔπαυσαν αἱ μεγάλαι ἀφορμαὶ τῆς φυλετικῆς ἐχθρότητος μεταξὺ τούτων, προσελαβεν αὕτη πολλῷ διαλλακτικώτερον καὶ φιλικώτερον χαρακτῆρα.

Τὴν πρόοδον τῆς διαλλαγῆς καὶ συμφιλιώσεως ταύτης ἀνέκοψεν ὁ πρώην Μ. Ἁρμοστὴς Σὶρ Χαΐυνς Σμὶθ ὑποδοηθῶν τὴν καταδημαγώγησιν τοῦ μωαμεθανικοῦ ὄχλου κατὰ τῶν τότε Μωαμεθανῶν βουλευτῶν ὑπό τινων φιλοδόξων νέων μουσουλμάνων, οἵτινες κατήγγελλον τοὺς τοτε μωαμεθανοὺς βουλευτὰς ὡς συνεργαζομένους δῆθεν μετὰ τῶν Ἑλλήνων συναδελφων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.(!) Νέα ἀπόπειρα πρὸς σπορὰν ζιζανίων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν ἐν Κύπρῳ ἐγένετο ἡ δημιουργία σκανδάλου ὀφθεν ἐν Ἀμμοχώστῳ διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐκεῖσε τῶν μελῶν τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ».

Πάντα ὅμως ταῦτα ἀπεδείχθησαν ὡς κακοηθῆ ψεύδη καὶ ταχέως πάλιν αἱ σχέσεις τῶν δύο ἐν τῇ νήσῳ στοιχείων ἀνέλαβον τὸν πρότερον διαλλακτικὸν καὶ φιλικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ ἀνάβίωσις τοῦ συντάγματος ἐν Τουρκίᾳ ἐχαιρετίσθη καὶ παρὰ σημαντικῆς μοίρας τοῦ ἐν Κύπρῳ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ μετὰ πηνηγυρικῶν ἐκδηλώσεων καὶ τὸ χουρέτ ἐφέρετο ἀνὰ τὰ στόματα Ἑλλήνων καὶ παίδων μουσουλμάνων, καὶ τῶν ἑορτῶν τούτων μετ' εὐμενείας μετεῖχον καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων, οὐδεμίαν δὲ τοῦτο παρέσχεν ἀφορμὴν ψυχρότητος οἱασδήποτε μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Μουσουλμάνων.

Τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὅπερ ἡ Νέα Τουρκία πάνυ ἀτυχῶς ἀνήγαγεν εἰς ζήτημα πολέμου ἢ εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων Κρατῶν ἐψύχρανε βεβαίως τὰς σχέσεις τῶν δύο λαῶν, ἐν Κύπρῳ ὅμως ὡς ἀπηχήσεις μόνον μετεδίδοντο αἱ ἐν Τουρκίᾳ διακυμάνσεις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἐντυπώσεις ἠμβλύνθησαν διὰ τοῦ χρόνου καὶ οὐδεμίαν ἡμεῖς τοὐλάχιστον βλέπομεν ἀφορμὴν δικαιολογοῦσαν τὴν ἄρνησιν τοῦ Μουραχᾶς Ἐφ. πρὸς ἐπίσκεψιν Μουσουλμανικῶν τεμενῶν ὑπὸ χριστιανῶν ἀρχιερέων ἢ καὶ οἱωνδήποτε ἄλλων συμπολιτῶν.

Ἐὰν ὅμως ὁ ψευδοπατριωτισμὸς ἢ κοῦφος σωβινισμὸς ὑποκαίουσι καὶ ἐξάπτουσι παρὰ τῷ μουσουλμανικῷ ἐν Κύπρῳ λοῷ τὸν θρησκευτικὸν καὶ φυλετικὸν φανατισμὸν καὶ τὴν ἐχθρότητα κατὰ τῶν συνοίκων Ἑλλήνων, οἱ ἐπιχειροῦντ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΟΙ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τρισχιλιετὴς θρησκευτικὸς καὶ ἐθνικὸς βίος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τοσοῦτον στερρῶς συνέδεσε τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ νοηθῇ παρ' αὐτῇ θρησκεία ἄνευ πατρίδος καὶ πατρὶς ἄνευ θρησκείας. Χωρὶς ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ ἱεροκρατία ἐν τῇ δημοκρατικῇ πολιτείᾳ τῶν Ἑλλήνων οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες ἔφερον καὶ ἱερατικὰ ἀξιώματα καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐθνικαὶ πανηγύρεις ἔφερον πάντοτε χαρακτῆρα θρησκευτικόν.

Ἀπαραδειγμάτιστος διὰ τοῦτο ἐπεκράτησεν ἁρμονία παρ' Ἕλλησι μόνον μεταξὺ ἱερατείου καὶ πολιτείας, ὅπου ἡ λατρευομένη θεότης ἦτο καὶ τῆς πόλεως προστάτις καὶ φρουρὸς καὶ αἱ θύουσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτῆς χεῖρες ἔφερον τὰ ὅπλα δι' ὧν ἠγωνίσθησαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς πατρίου γῆς ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν πατρῴων θεῶν. Οἱ πρὸς ἀλλοφύλους ἀγῶνες ἦσαν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνες ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν, ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τῶν ναῶν, ὑπὲρ τῶν ζώντων γονέων γυναικῶν καὶ τέκνων ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν τάφων καὶ τῶν θεῶν τῶν προγόνων αὐτῶν.

Ὁ χριστιανισμός, θρησκεία παγκόσμιος σκοποῦσα νὰ περιλάβῃ πάσας τὰς φυλὰς καὶ τὰ γένη τῆς ὑφηλίου, ἀπέβη παρ' Ἕλλησι θρησκεία ἐθνικὴ καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐγένετο δι' αὐτοὺς κέντρον καὶ ὁρμητήριον ἐθνικόν.

Παρὰ τοῖς προγόνοις ἡμῶν ἡ ἔξαρσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡ διάπυρος πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη ἐξήγνισαν καὶ ἀνύψωσαν τὴν ἀνθρωπολατρικὴν θρησκείαν, ἐν τῷ βυζαντινῷ δὲ καὶ μάλιστα ἐν τῷ νεωτέρῳ Ἑλληνισμῷ ἡ θρησκευτικὴ εὐσέβεια ἀνεζωπύρωσε καὶ ἀνύψωσε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν λησμονηθεῖσαν πατρίδα.

Αἱ μεγάλαι θρησκευτικαὶ ἑορταὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπεῖχον τόπον ἐθνικῶν τοιούτων παρὰ τῷ δουλεύοντι Ἑλληνισμῷ καὶ μετὰ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος παραλλήλως ἐξεδηλοῦτο καὶ ἐκρατύνετο τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Ἡ λαμπροφόρος Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἦτο μόνον ἡ λαμπροτάτη καὶ ὑπὲρ πάσας χαρμόσυνος Ἐκκλησιαστικὴ ἑορτή, ἀλλ' ἦτο σύναμα καὶ ἡ παρήγορος καὶ ἐνθουσιαστικὴ ἐθνικὴ ἑορτὴ διὰ τὸ δουλεῦον καὶ χειμαζόμενον Γένος ἡμῶν.

Χριστὸς Ἀνέστη! καὶ τοῦ Χρόνου στὴν Πόλι! νὰ δώσῃ ὁ Θεός, ἦτο ὁ ἐγκάρδιος χαιρετισμὸς τῶν κλεφτῶν καὶ ἁρματωλῶν εἰς τὰ **λημέρια** καὶ εἰς τὰ **καπιτανάτα,** εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία κατὰ τὰς χαρμοσύνους ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

Κατ' αὐτὰς **ἐστήνοντο** καὶ στήνονται ἀκόμη καὶ σήμερον χοροὶ εἰς τὰς πλατείας ἢ τὰς ἄλωνας τῶν χωρίων καὶ συγκροτοῦνται αὐτοσχέδιοι καὶ κατ' ἔθος ἀγῶνες σκοπευτικοί, ρίπτεται τὸ λιθάρι καὶ πηδῶσιν ἐν ἁμίλλῃ τῶν χωρίων ἡ λεβεντιά.

Οὔτε ἡ δουλεία, οὔτε ἡ νέα θρησκεία ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσι τὰ ἀρχαῖα ἤθη τῶν Ἑλλήνων, τὰ μηδόλως ἀντιτιθέμενα μάλιστα δὲ καὶ θαυμασίως ἁρμόζοντα εἰς τὸν νέον θρησκευτικὸν βίον αὐτῶν. ἐπαναλαμβάνουσιν οὕτω οἱ νεώτεροι Ἕλληνες αὐτὰ τὰ Πανάθήναια καὶ τοὺς ἄλλους τῆς ἀρχαιότητος γυμναστικοὺς ἀγῶνας μετὰ τῶν μεγάλων θρησκευτικῶν ἑορτῶν ἀνδρούμενοι καὶ πάλιν καὶ προπονούμενοι πρὸς νέους ἀγῶνας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.

Ὅτε πρὸ δυο περίπου δεκάδων ἐτῶν ἐνεκαινίζοντο οἱ γυμναστικοὶ ἀγῶνες ἐν τε τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ Ἑλλάδι ὡς πανήγυρις ἐθνικὴ, κατ' ἔμφυτον ὡς εἰπεῖν ἔμπνευσιν, ὡρίσθησαν οὗτοι κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Ἔτι μετὰ τῆς θρησκευτικῆς Ἀναστάσεως πανηγυρίζηται ἡ προπαρασκευάζηται καὶ ἡ ἐθνικὴ Ἀνάστασις.

Οἱ Παγκύπριοι Ἀγῶνες εἰς οὓς καλεῖται νὰ κατέλθῃ τῇ πρόσεχεῖ Πέμπτῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν τῆς νήσου ἀποτελοῦσι πανήγυριν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν, ἐμπνέουσαν μετὰ τὴν θρησκευτικὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν μεγάλην καὶ λατρευτὴν ἰδέαν τῆς Πανελληνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἑνότητος.

Εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ περίλαμπρον καὶ μεγαλοπρεπὲς στάδιον θὰ παραχωρῶσι οἱ θρησκευτικοὶ καὶ ἐθνικοὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ πάντες τῆς νήσου ἡγέται περικυκλοῦντες τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐλευθέρας Μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ὅ,τι ἐπίλεκτον ὑπάρχει παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ τῆς νήσου, οὕτινος τὰ εὐσταλῆ τέκνα θ' ἀμφισθητήσωσι πρὸς ἄλληλα ἐν εὐγενεῖ ἁμίλλῃ τὸν κότινον τῆς νίκης.

Η ΛΑΠΗΘΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ Π. ΑΓΩΝΑΣ

Ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐν Κύπρῳ ἡ Λάπηθος συνέλαβε τὴν εὐτυχῆ ἰδέαν καὶ ἀπόφασιν νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Στάδιον τῶν Θ' Παγκυπρίων οὐ μόνον ἀθλητὰς, ἀλλὰ καὶ τεσσαράκοντα ἐν ὅλῳ μαθητὰς πρὸς ἐκτέλεσιν ἐλευθέρων ἀσκήσεων ἐν αὐτῷ.

Ἡ Ἐπιτροπεία τῶν ἀγώνων ἀσμένως ἀπεδέξατο τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἣν τύχεται ὅπως μιμηθῶσι καὶ τὰ προάστεια τοὐλάχιστον τῆς Λευκωσίας

Ὑπάρχει καιρὸς ὅπως αἱ Σχολ. Ἐπιτροπεῖαι καὶ διδάσκαλοι Στριβόλου, Ἀγ. Δομετίου, Καϊμακλίου καὶ Παλουριωτίσσης ἐργασθῶσιν ὅπως ὁδηγήσωσι τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ στάδιον καὶ παρελάσωσιν ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν σημαιῶν αὐτῶν ἐνώπιον τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ Παγκυπρίου Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ ἐπιλέκτων ἐκεῖ θεωρῶν.

Τὸ θέαμα καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐνθουσιαστικὸν θὰ εἶναι καὶ ὡραῖας θὰ προξενήσῃ ἐντυπώσεις εἰς πάντας μάλιστα δὲ εἰς τοὺς μικροὺς σήμερον μαθητὰς αὔριον δὲ πολίτας καὶ στρατιώτας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

Αἱ ἐπιτροπεῖαι ἐπὶ τῆς δεξιώσεως καὶ τοποθετήσεως εἰς καταλύματα τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπισκεπτῶν καὶ τῶν ἀθλητῶν κατηρτίσθησαν ἐκ πάντων τῶν νέων ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων ἁρμοδίων προσώπων, ὡς καὶ διὰ τὴν κοσμιότητα ἐν τοῖς θεωρείοις τοῦ Σταδίου.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΙΣΟΔΟΥ

Δι' ἀπαφάσεως τῆς Ἐπιτροπείας ἐπὶ τῶν Ἀγώνων ὡρίσθη τίμημα εἰσόδου ὁ ἀ τὰ θεωρεῖν **σε . . Ἓν Α' θέσις.** Ἐπὶ πάγκω **σελ. ἥμισυ Β' θέσις.** Δι' τοὺς κ.κ διδασκάλους γενικὴ εἴσοδος **ἥμισυ σελλίνιον.**

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΔΙΑΡΚΗ

Διαρκῆ εἰσιτήρια θὰ πωλῶνται εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Λευκωσίᾳ Ἑλληνικὰ σωματεῖα καὶ τῇ πρωΐᾳ τῆς Πέμπτης μέχρι μεσημβρίας ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ.

Διὰ τοὺς κατόχους διαρκῶν εἰσιτηρίων προωρίσθη ἰδιαιτέρα κερκὶς ἐν τοῖς θεωρείοις.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ

Προσεκλήθησαν ἢ προσκαλοῦνται κατ' αὐτὰς ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἀρχιδικαστὴς, οἱ Ἡμαρχοι καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Λευκωσίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολῖται, οἱ Πανοσιολ. Καθηγούμενοι καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Λευκωσίας

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ἡ ζωηροτάτη πανήγυρις τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιρωτίοις ἔνιμεν ἀνελπίστως ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν παρὰ τὴν κρατοῦσαν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν ἐν τῇ νήσῳ. Μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ π. Σαββάτου ἐπεκράτει κεκμηκὴ ἠρεμία διότι καὶ πωληταὶ καὶ ἀγορασταὶ ζῴων ἐτήρησαν ἀνέκδοτον ἐπιφυλακτικότητα. Πλὴν τῶν συνήθων ἐκ Συρίας, ἐφέτος κατῆλθον εἰς Κύπρον καὶ πολλοὶ Ἕλληνες ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἐκ Μεγάρων ἀγορασταὶ ἡμιόνων. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πρὸς πώλησιν ζῴων ἐνέδωκαν ἐν τέλει εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς καὶ τότε ἀθρόαι ἐγένοντο αἱ ἀγοραπωλησίαι, ὥστε ἐντὸς 3 - 4 ὡρῶν θὰ ἐγένοντο πράξεις 3—4 χιλιάδων λιρῶν, καὶ καθ' ἅπασαν τὴν πανήγυριν διεγύθη ὡς διὰ μαγείας ἐκπακτος ζωηρότης. Ἑλληνικὸς χρυσὸς εἰς Ἑλληνικὰ εἰκοσόδραγμα καὶ γαλλικὰ εἰκοσόφραγκα ἔλαμπε κυκλοφορῶν ἀνὰ τὴν πανήγυριν καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς πανηγυριστάς. Νέα φαίνεται ἀγορὰ διὰ τὴν ζωεμπορίαν τῆς νήσου διανοίγεται ἐν Ἑλλάδι, ἥτις δύναται νὰ προσλάβῃ σπουδαίας διαστάσεις, διότι αἱ ἡμιονοι τῆς Κύπρου εἶνε προσφορώτατοι τοῦ μόνον διὰ τὰ ὀρεινὰ διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πεδινὴ καὶ σιτοφόρον ἰδίᾳ Θεσσαλίαν διὰ τὰ Θεσσαλικὰ ἄροτρα, ὧν ἀπομιμήσεις εἶνε τὸ τελευταῖον ἄροτρον τοῦ Γεωργ. Τμήματος.

Οἱ ἀροτῆρες βόες, εὐτυχῶς, καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη ἤρχισαν ἀπομακρυνόμενοι τοῦ ἀρότρου καὶ ἀντικαθιστάμενοι διὰ ἡμιόνων, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν φορτηγῶν ἁμαξῶν.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Τῷ π. Σαββάτῳ ἐξεφορτώθη εἰς Λάρνακα καινουργὲς αὐτοκίνητον ἐκ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐργοστασίου PEUGEOT, πρώτου εἰς τὸ εἶδός του ἐν Εὐρώπῃ καὶ τῇ π. Δευτέρᾳ ἀνῆλθεν εἰς Λευκωσίαν. Ἀνήκει τοῦτο εἰς τὴν Κυπρ. Ἑταιρείαν Αὐτοκινήτων ἐν Λάρνακι, ἥτις ἐξυπηρέτει μέχρι τοῦδε τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο πόλεων διὰ ταχέως καὶ ὡραίου αὐτοκινήτου τεσσάρων θέσεων.

Τὸ νεῦον αὐτοκίνητον δύναται νὰ περιλάβῃ μέχρι δώδεκα ἐπιβατῶν καὶ ἔχει σχῆμα λεωφορείου περικλείστου δι' ὑελοπινάκων. Τὸ μεταξὺ Λάρνακος καὶ Λευκωσίας διάστημα διανύει ἐν ἀνέσει εἰς δύο ὥρας ἄνευ κρότου, ἄνευ κλονισμοῦ καὶ κονιορτοῦ, ἐπειδὴ οἱ τὰ ἐλαστικὰ ἐπίσωτρα εἶνε πλήρη καὶ τὰ καθ' ὁδὸν ἀτυχήματα ἐξέλιπον τὰ ἐκ τῶν διαρρυγνυμένων κοίλων τοιούτων τοῦ μικροῦ αὐτοκινήτου. Ἀπὸ τοῦδε ἡ συγκοινωνία Λάρνακος—Λευκωσίας θὰ καταστῇ κανονικωτάτη καὶ ἀδιάλειπτος πρὸς μεγάλην εὐκολίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ ωφέλειαν ἀμφοτέρων τῶν πόλεων. Πρὸς τὰ Αὐτοκίνητα ἀποβλέπομεν μετὰ πολλῆς συμπαθείας διότι θὰ λύσωσι ταῦτα τὰ σιδηροδρ. ἐν Κύπρῳ ζητήματα κατὰ τρόπον τὰ μάλιστα ἱκανοποιητικὸν καὶ χωρὶς ἡ νῆσος νὰ φορτωθῇ βαρύτατα δάνεια πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν πρὸς ἀγορὰν ἀγγλικῶν ὑλικῶν καὶ μηχανῶν ἀντὶ διπλασίου καὶ τριπλασίου τιμήματος καὶ διατροφὴν παχυμίσθων ἄγγλων ἀργοσχόλων.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ

Ε. ΙΣΤΕΜΟΝΙΚ. ΘΕΟΛΟΓΙΚ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ:

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ:

Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, *Ἀρχιμ.*, Ἐκ τοῦ Ἀποστολικοῦ αἰῶνος (Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας. Διώγμος τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων). Ὁ Ἀρχιδιάκ. Στέφανος. Ὁ ἀπόστολ. Παῦλος. Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Ὁ Βασιλεὺς Ἀγρίππας. Διωγμὸς τῶν Ἀποστόλων. Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος) 3

Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, Ἱερᾶς ἡσυχίας ἐπίτομος ἱστορία καὶ θεωρία κατ' αἱ περὶ ταύτης ἔριδες μέχρι τοῦ 1341 39.

Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, Ἀποκαλύψεις περὶ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ (Ἐδαφικαὶ κτήσεις ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ. Ὁ Ἰγνάτιεφ καὶ ἡ προπαγάνδα). Τέλος 52

ΚΡΙΤΙΚΗ: Joseph Strzygowski, Die Miniaturen des serbischen Psalters der koeniplichen Hofund Staatsbibliothek in Muenchen, ὑπὸ ***Γρηγορίου Παπαμιχαήλ*** 70—71.

Ἐπιστημονικὴ Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Θεολογικὴ Ἐπιθεώρησις: Τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἐν Ρωσσίᾳ. σχέδιον παγκοσμίου ἡμερολογίου τοῦ Ρώσσου μαθηματικοῦ Π. Μ. Σαλαδίλωφ, ὑπὸ ***Γρ. Π.*** — Σημειώσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ ***Γ. Α. Ἀρβανιτάκη 72—84*** ***Νέαι συγγραφαὶ καὶ μελέται 84—49***

† ***Κάρολος Κρουμβάχερ 96.***

Διεύθυνσις: Direction du phare Ecclesiastique. Rue Gessi pacha 10.

ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΤΡΙΠΙΩΤΗ

Ἀπόψε τελειοθήσεται ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τριπιώτου ἀπὸ τὴν ἐορίαν αὐτοῦ. Ἡ Ἑλλην. Φιλαρμ. «Ἀπόλλων» θὰ παιανίζῃ πένθιμα ἐμβατήρια συνοδεύουσα τὴν λιτανείαν.

ΒΕΓΓΑΛΙΚΑ ΦΩΤΑ

Πολύχρωμα βεγγαλικὰ φῶτα ἐκομίσθησαν ἐκ Λεμησσοῦ εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Κ. Μαυροκορδάτου κατὰ τὴν ἀγορὰν διὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφείου καὶ τὰς τελετὰς τῆς Ἀναστάσεως.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κατ' ἔθος παλαιὸν παρεκλήθη καὶ ἱερούργησεν τῇ π. Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τριπιώτου εἰς ὃν εἶχον συρρεύσει πολυπληθεῖς προσκυνηταί. Ἡ Α. Μακαρ. ἐκήρυξεν τὸν Θεῖον λόγον.

❖❖❖

ΘΡΙΑΜΒΙΚΑΣ πομπὰς συγκροτοῦσιν αἱ πόλεις καὶ δεξιούμεναι τοὺς νέους ἀρχιερεῖς αὐτῶν, ὡς πατέρας καὶ ποιμένας Ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἡγέτας ἐθνικοὺς κεκλημένους νὰ καθοδηγῶσι τοὺς ἐμπεπιστευμένους εἰς αὐτοὺς λαοὺς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας.

Τὸν Ἅγιον Πάφου ἐδεξιώσαντο πανηγυρικῶς ἐν Δεμεσῷ, ἐν Κτήματι δὲ ὅπου καὶ ἡ Μητρόπολις αὐτοῦ ἐγένετο ἡ δεξίωσις πανηγυρικωτάτη καὶ τὰ μάλιστα ἐνθουσιώδης.

Τὸν Πανιερ. Μητροπολ. Κιτίου κ. Μελέτιον ἐδεξιώσαντο εἰς Λάρνακα ἀμφότεραι αἱ πόλεις μετὰ τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. κλήρου, ἁπάντων τῶν Ἑλλ. Ἐκπαιδευτηρίων καὶ μετὰ εὐλαβείας καὶ ἐνθουσιώδεις προσφωνήσεις ἐν πανηγυρικῇ πομπῇ συνώδευσεν ἅπαν τὸ πλῆθος ἐκεῖνο εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐγένοντο προσφωνήσεις καὶ εἶτα κατανυκτικὴ ἐν τῷ Μητροπολ. ναῷ δοξολογία. Ἐπ Α. Πανιερότης μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὡμίλησε πρὸς τὸ παμπληθὲς ἐκκλησίασμα εὐχαριστήσας μὲν τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόποιμι ποίμνιον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θερμοτάτῃ δεξιώσει εὐξάμενος δὲ τὴν ἄνωθεν ἀρωγὴν εἰς ἐπόδωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ νήσῳ.

❖❖❖

ΕΝ ΤΩι ΛΙΜΕΝΙ τῆς Ἀμμοχώστου κατέπλευσε τῇ π. Δευτέρᾳ εἰς Αὐστριακὸς πρόσκοπος.

❖❖❖

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ δε προχθὲς κατέπλευσε μικρὰ μοῖρα τοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ Ἀγγλικοῦ στόλου ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν καταδρομικῶν.

❖❖❖

ΤΑΣ ΚΟΙΛΟΤΗΤΑΣ Τρικώμου καὶ τῶν γειτονικῶν χωρίων σύγχαιρομεν ἐπὶ ἀποκτήσει ἰατροῦ ἀρτίας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ χρηστοτάτου ἤθους τοῦ κ. Φιλ. Χ. Ἰακωβίδου εὐδοκιμώτατα περατώσαντος τὰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν ταῖς Ἀστυνομικαῖς Ἀθηνῶν, τυχόντος δὲ παμψηφεὶ τῆς πρακτικῆς ἀδείας παρὰ τοῦ βασιλικοῦ Ἰατροσυνεδρίου τῆς Ἑλλάδος.

❖❖❖

ΔΙ' ΑΡΡΑΓΩΝ ἀρραβώνων ἡ Ἐκκλησία ἥνωσε τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κάλλιστα ἀποκατεστημένον ἄριστον νέον κ. Γρηγ. Κ. Παϊζάνον ἐξ Ἰδαλίου καὶ τὴν ἄριστα μεμορφωμένην Διδάσκαλον Ἰδαλίου Δίδα Ἑλένην Σ. Πιττοριλλίδου τῇ π. Κυριακῇ.

Συγχαίροντες τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχείαν καὶ αἰσίαν τὴν στέψιν.

❖❖❖

ΑΠΑΣΑ ἡ τυπογραφικὴ ἐργασία τῶν προγραμμάτων καὶ εἰσιτηρίων τῶν Παγκυπρίων Ἀγώνων παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Ἀξιοτ. Ἐπιτροπείας μετάμειοδοσίαν εἰς τὸ Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον «ἡ Δευσια» Ε. Κ Πιτσίλου καὶ Σίας.

❖❖❖

ΤΗ ΠΡΟΧΕΧΕΙ Παρασκευῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ Ἅγ. Γεωργίου δὲν ἑορτάζει ὁ κοσμικὸς δικαστὴς κ. Γεώρ. Δοΐζου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἔχω μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ διακεκριμένου ἰατροῦ κ. **Νικολ. Ἰακωβίδου** κατέφυγον πρὸς αὐτὸν ἕνεκα θεραπευσεως ἀπὸ ἐπιμόνου πόνου τῆς κεφαλῆς, ἐντεροκήλης (**τσακρίσματος**) ὑπερμεγέθους. Ὁ λαμπρὸς ἰατρὸς, ὁ ἐπιτυχέστατος ἐπιδεξιότατος, μὲ ἀπήλλαξεν ἀπὸ ταύτης καὶ ἤδη τελείως, ὑγιής αἰσθάνομαι τὴν ἀναγκην νὰ εὐχαριστήσω αὐτὸν θερμῶς καὶ ἀπροσκόπτως.

Ὁ εὐγνωμονῶν
Ἀζιζ Ἀλῆ
Ἐκ Λευκωσίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πώλησις Οἰκιῶν.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ θὰ πωληθῶσι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου Δερβὶς Πασὰ οἱ κατὰ τὴν Ὁδὸν Βικτωρίας δύο οἰκίαι τοῦ αἱ χρησιμεύουσαι ὡς Ἀγγλικὴ Σχολὴ καὶ Οἰκοτροφεῖον τοῦ Αἰδεσιμ. Νεοφύτου εἰς τὰς Λεσχας ὁ Ἀθήναιον καὶ ὁ Ἐμπορικὸν Λέσχην. Ἡ πώλησις καὶ παράδοσις θὰ γένηται τῇ 11 π μ. ἐὰν ἤθελε θεωρηθῇ τίμημα τῆς πωλήσεως ἱκανοποιητικόν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς πριγκιπίσσης θυγατρὸς αὐτῆς Βικτωρίας ἀφίκοντο τῇ 6 ἰσταμένου εἰς Κέρκυραν δεξιωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τινων Ἑλλήνιδων πριγγιπισσῶν, ἐνθουσιωδέστατα δὲ ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ. Ἡ Βρεττανὴ Ἄνασσα θὰ παρίμενεν ἐν Κερκύρᾳ ἐπὶ ἑβδομάδα.

Θανατηφόρος μονομαχία.

Ὁ ὑποπλοίαρχος τοῦ Β. Ναυτικοῦ Τσουκαλᾶς ἐφόνευσεν ἐν μονομαχίᾳ τὸν συνάδελφόν του πλωτάρχην Γιωτόπουλον.

Αἰτία τῆς μονομαχίας ἐγένετο συμπλοκὴ τούτων ἐν τῷ ἠλεκτρικῷ σιδηροδρόμῳ δι' ἐχθρότητα προσωπικήν. Ὁ κ. Τσουκαλᾶς εἶχε καταγγείλει τὸν Γιωτόπουλον καὶ ἄλλους ὀξιωματικοὺς τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐπὶ καταχρήσεσι.

Προφυλάκισις Ἠπίτου.

Συγκατηγορούμενος τοῦ Γιωτοπούλου ἦτο καὶ ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Ἰ. Ἠπίτης καταγγελθεὶς μετ' ἄλλων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ἀττικῶν «Καιρῶν» κ. Π. Κανελλίδου. Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν διὰ βουλεύματός του διέταξε τὴν προφυλάκισιν τούτου ὡς εὑρὸν στοιχεῖα κατ' αὐτοῦ ἐνοχῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ἡ Πύλη ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους της παρὰ ταῖς Αὐλαῖς τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων τῆς Κρήτης δι' ἧς ἐντέλλεται αὐτοῖς ὅπως προκαλέσωσι τὴν προσοχὴν τῶν Αὐλῶν ἐπὶ τοῦ ὅρου τῶν Κρητῶν βουλευτῶν,

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἐγκύκλιος αὕτη οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν διότι ὁ ὅρκος ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἤδη ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῶν προστατίδων Δυνάμεων.

ΤΑ ΕΝ ΣΑΜΩ

Πρὸ τινος ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διὰ βουλεύματος ἀπήλλαξε τὸν κ. Νικολαΐδην, ὑπουργὸν καὶ ἀρχηγὸν τῆς σαμιακῆς πλειονοψηφίας, πάσης καταδιώξεως ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος Κοππάση. Ἐνῷ ἐπιστεύετο ὅτι μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ κ. Νικολαΐδου, τὰ κόμματα θὰ διηλλάσσοντο, πρὸς ἀπέλασιν ἐκ τῆς νήσου τοῦ ἀπαισίου τυράννου Κοπάση νεώτεραι πληροφορίαι βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ κ. Νικολαΐδης συνεφιλιώθη μετὰ τοῦ Κοπάση, καὶ ἐνεργοῦνται προσεχῶς ἐκλογάς.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως τὰ ἑξῆς:

Πρὸ ὅλης τὰς καθησυχαστικὰς εἰδήσεις, τὰ ἀλβανικὰ ὀξύνονται καὶ πάλιν.

Σοβαρὰ ἔξαψις τῶν πνευμάτων παρατηρεῖται συνεπείᾳ τῶν ἀθρόων συλλήψεων προκρίτων Ἀλβανῶν, κατηγορουμένων ὡς ὑποκινητῶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν νέων στρατευμάτων κατὰ τῶν Ἀλβανῶν ἀνταρτῶν.

Τὰς καταδιώξεις καὶ συλλήψεις τῶν Ἀλβανῶν ὑποκινοῦσιν οἱ ἐν τῷ στρατῷ Κοῦρδοι ἀξιωματικοί, οἵτινες εἶνε παλαιοὶ ἐχθροὶ αὐτῶν. Οἱ Κοῦρδοι πλειοψηφοῦντες εἰς τὸ Νεοτουρκικὸν κομιτάτον ἐπιβάλλουσι τὴν θέλησίν των εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Τὸ τουρκικὰ στρατεύματα ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀλβανοὺς ἐκ τοῦ Ἰσχείμ, ἀλλ' οἱ Ἀλβανοὶ ἀνεσυντάχθησαν καὶ προσέβαλον τὸ τάγμα, ὅπερ κατεδίωκεν αὐτοὺς, ἀπώλεσαν δὲ πολυαρίθμους νεκρούς. Ὑπάρχει παρὰ τῇ του

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ Σ. ΑΡΑΟΥΖΟΥ

Βουλευτοῦ Λεμεσοῦ — Πάφου

Ὑποστηρίζων τὸ ψήφισμα ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι πρώτην φορὰν παρουσιάζεται τὸ γενικὸν οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Κύπρου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τόσον συγκαταβατικοὺς ὅρους. Διότι ὁ Κυπριακὸς λαὸς, μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς νήσου ὑπὸ κυβερνήσεως πεπολιτισμένης ὡς ἡ Ἀγγλική, ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχῃ ὡς τὸ κατώτερον ὅριον τῶν προσοδοκιῶν του τὴν δεξιὰν διαχείρισιν τῶν πόρων τῆς νήσου καὶ τὴν διάθεσιν ὅλων τῶν προσόδων διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδόν της, ἰδίᾳ μετὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ Βηκονσφηλδ καὶ τοῦ πρώτου Ἀρμοστοῦ Σὶρ Γαρνετ Οὐελσελέη ὑποσχέσεις. Ἐδικαιοῦτο ὁ Κυπριακὸς λαὸς νὰ ἔχῃ τὰς προσδοκίας ταύτας, διότι εἶχεν ὑπ' ὄψιν τρόπον ὅτι ὅπου κυματίζει ἡ Βρεττανικὴ σημαία αἱ πρόσοδοι πάσης χώρας διατίθενται ὁλόκληροι διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἐρχομένης μάλιστα καὶ τῆς Μητροπόλεως ἀρωγοῦ δι' ἐπιδόματος. Οὐδὲ ἠδύνατο ν' ἀλλοιώσῃ ποσῶς τὰς ἐξεύσεις ταύτας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἡ συνθήκη δι' ἧς ἡ Ἀγγλία κατελάμβανε τὴν Κύπρον. Διότι τὰ κύρια ἄρθρα τῆς συνθήκης ταύτης, ὡς πολὺ καλῶς ἀνέπτυξεν ὁ ἐντ. προλαλήσας φίλος μου, ἀφορῶσι καθαρῶς πολιτικὰ θέματα. Ἐὰν δὲ κατόπιν διὰ παραρτήματος καθωρίσθη ὅπως δοθῇ ποσόν τι εἰς τὴν Πύλην ὡς ἀντάλλαγμα τῶν πολιτικῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας ἐκ τῆς συνθήκης αὐτῆς ἀνελάμβανεν ἡ Ἀγγλία, καὶ ἐὰν ὡς βάσις τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀνταλλάγματος τούτου ἐτέθησαν τὰ περισσεύματα προηγουμένων ἐτῶν τουρκικῆς διαχειρίσεως, τοῦτο δὲν σημαίνει ποσῶς ὅτι τὸ ἀντάλλαγμα τοῦτο θὰ ἐπεβάρυνεν εἰς τὸ μέλλον τὰς προσόδους τῆς Κύπρου.

Ἄλλως τε τοῦτο εἶναι πρόδηλον καὶ ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος μεθ' ἧς ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη τότε τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πύλης. Διότι δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Ἀγγλία, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ὑποβληθέντα μέσον ὅρον 15 ἑκατομ. γροσίων καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εἰς μίαν πεπολιτισμένην κυβέρνησιν, νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ εἶχε περίσσευμα 92,800 λιρῶν ἐκ τῶν προσόδων τῆς Κύπρου διὰ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Πύλην. Ἀλλὰ καὶ ἐκ στατιστικῶν τῆς κυβερνήσεως σαφῶς καταφαίνεται ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς κατοχῆς δὲν εἶχε πρόθεσιν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν νῆσον μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἀνέλαβε πρὸς τὴν Τουρκίαν. Διότι κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος φαίνεται ὅτι ἐπληρώθησαν 61,000 λιρ., καὶ τοῦτο ἀνεγράφη, διότι ἦτο ἔτος μικτῆς διοικήσεως. Κατὰ δὲ τὰ τρία ἑπόμενα ἔτη οὐδὲ μία λίρα φαίνεται ἀνεγράφη εἰς βάρος τῆς Κύπρου. Ἀλλ' ἐπηκολούθησεν εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς τὸ 1882, ὁπότε διὰ τῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου οἱ σκοποὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ βλέψεις τῆς Ἀγγλίας ἐξεπληρώθησαν καὶ ἑπομένως αἱ σκέψεις αὐτῆς περὶ τῆς πολιτικῆς σημασίας τῆς Κύπρου ἠλλοιώθησαν. Καὶ τότε βλέπομεν εἰς ἀπολογισμοὺς εἰς βάρος τῆς Κύπρου διὰ μιᾶς καὶ διὰ τὰ τέσσαρα ἔτη τὸ ποσὸν 316,372 λιρῶν, ποσὸν ὅπερ ἀντιπροσωπεύει 79 χιλ. λ. ἐτησίως καὶ οὐχὶ 92,800 λιρ. ὡς εἶχεν ὁρισθῇ ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἀγγλίας. Ἔκτοτε δὲ ἀναγράφεται κατ' ἔτος εἰς βάρος τῆς Κύπρου τὸ ποσὸν τῶν 92,800 λιρῶν. Καὶ οὕτω ἡ Κύπρος κατὰ τὰ 32 ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐπὶ προσόδων 5,332,806 λιρῶν ἐπλήρωσε ἀπέναντι τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Ἀγγλίας τὸ ὑπέρογκον ποσὸν 1,876,457 λ.

Καὶ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἔφερεν ἡ οἰκονομολογικὴ σκέψις τῆς Ἀγγλίας ὅπως κατάσχῃ τὸν φόρον διὰ τὸ Κριμαϊκὸν δάνειον. Ὡς γεγονὸς δὲ οὐδὲ ἕνα ὀβολὸν ἔλαβεν ἡ Πύλη ἐκ τοῦ φόρου τούτου, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς διαφορᾶς ἣν ἔκαμεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Τουρκίας. Τοῦτο ἴσως δὲν ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ ζήτημά μας, ἀλλὰ τὸ ἀναφέρω ἁπλῶς διὰ τοὺς ὀθωμανοὺς συναδέλφους, οἵτινες ἀτυχῶς παρεκώλυσαν πολλάκις τὰ διαβήματα τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, θέλων νὰ καταδείξω ὅτι οὔτε ἠθικῶς οὔτε ὑλικῶς αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν τείνουσι νὰ προσβάλωσι τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Πύλη δυνάμει τῆς συμβάσεως. Πρέπει νὰ κατανοηθῇ σαφῶς ὅτι ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸ ὑλικὸν συμφέρον τῆς νήσου καὶ ὅτι ἐπιζητοῦμεν διακανόνισιν τῶν λ)μῶν μας μὲ τὴν κυβέρνησιν ἡ ὁποία μᾶς διοικεῖ καὶ Ὄχι νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς συμβάσεις δύο ἰσχυρῶν κρατῶν. Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς διὰ τὴν Τουρκίαν ὁ συμβαλλόμενός της εἶνε τόσον ἰσχυρὸς καὶ φερέγγυος ὥστε οὐδεμία διαμαρτυρία μας ἠμπορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ διὰ ν' ἀπολέσῃ αὐτὴ τὰ δίκαιά της, ἐὰν ἔχῃ τοιοῦτα. Ἐὰν ἐναπέκειτο εἰς ἡμᾶς ν' ἀναθεωρήσωμεν τὴν συνθήκην, θὰ ἐδεχόμεθα ἴσως νὰ ὑπογράψωμεν καὶ ἡμεῖς ὅρον κατὰ τὸν ὁποῖον ν' ἀναλάβῃ ἡ Κύπρος τὴν πληρωμὴν ποσοῦ τινος ἐννοεῖται ἀναλόγως πρὸς τοὺς πόρους αὐτῆς. Καὶ θὰ ἐξησφαλίζομεν οὕτω εἰς τὴν Τουρκίαν ἀπολαβὴν μικροτέραν μὲν ἀλλὰ πραγματικὴν καὶ ἰδανικήν, ὡς εἶνε ἡ παροῦσα. Θὰ ἐδεχόμεθα ἕνα φόρον ἀνάλογον πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου, ἥτις ἔχουσα προϋπολογισμὸν 14 ἑκατομμυρίων περίπου λ. πληρώνει ἐτήσιον 682,092 λ., ἤτοι κατ' ἀναλογίαν 5% ἐπὶ τῶν προσόδων της. Οὕτω θὰ ἐπλερώνομεν καὶ ἡμεῖς περίπου 15 χιλ. λ.

Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ νὰ ἀφίνωσιν ἄνευ διαμαρτυρίας νὰ πληρώνῃ ὁ τόπος 36% ἀναλόγως ἐπὶ τῶν προσόδων αὐτοῦ, ὡς εἶνε ἡ ἀναλογία ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξήχθη κατὰ τὰ 32 ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Δὲν χρειάζεται ὑποθέτων μεγάλη οἰκονομικὴ δεινότης διὰ νὰ ὑπολογίσῃ τὶς ὁποῖαι ἔσονται αἱ συνέπειαι τοιαύτης ταπτικῆς. Δημόσια ἔργα ἀνάγκης ζωτικῆς παραμελοῦνται. Διὰ καθαρὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιβάλλονται εἰδικαὶ φορολογίαι, ὡς εἶνε ὁ φόρος τῆς παιδείας, δι' ἣν ἐπλήρωσεν ὁ τόπος περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον λιρῶν καὶ ὁ τῆς ἀπρίδος δι' ἣν ἐπλήρωσεν 180 χιλ. λιρῶν. Ἡ δὲ οἰκονομικὴ εὐαισθησία τοῦ τόπου κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ συνεπείᾳ ἐνὸς ἔτους μεταξὺ ἐσοδειῶν, ἔστω καὶ μετὰ σειρὰν εὐφόρων ἐτῶν, καταδεικνύει τὴν οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν τῆς νήσου, ἡ ὁποία μόνον λόγον ἔχει τὴν ἄνευ ἐνταλλάγματος ἐξαγωγὴν τοιούτων ὑπερόγκων ποσῶν. Ὁ τόπος κατὰ τοῦ ὁλεθρίου τούτου συστήματος καὶ διὰ συλλαλητηρίων καὶ διὰ ὑπομνημάτων καὶ δι' εἰδικῆς πρεσβείας ἀποσταλείσης εἰς Λονδῖνον καὶ διὰ ψηφισμάτων ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ ἐξ ὧν τῷ 1885 ψήφισμα προταθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ζήνωνος Πιερίδου, τῷ 1886 ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ρώσσου, τῷ 1892 ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γ. Σιακαλλῆ, πάντα δὲ ταῦτα νὰ ψηφίσματα ἐγένοντο ὁμοφώνως δεκτὰ σὺν τῇ ψήφῳ τῶν Μωαμεθανικῶν μελῶν.

Ἡ κυρία ἀξίωσις τοῦ λαοῦ ὑπῆρξε πάντοτε ἐκείνη ἣν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου μου διετύπωσα, δηλ. ἡ ὁλόθεσις ὅλων τῶν προσόδων τῆς νήσου διὰ τὰς ἀγάγκας καὶ τὴν πρόοδον αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔλειψαν καὶ εἰσηγήσεις συγκαταβάσεως ὅπως καὶ ἡ Κύπρος πληρώνῃ ποσόν τι ἀνάλογον πρὸς τοὺς πόρους της ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ νομιμοποιηθῇ τοῦτο εἰς τρόπον ὥστε ὁ τόπος νὰ γνωρίζῃ τὰς δαπάνας του. Μίαν τοιαύτην εἰσήγησιν βλέπομεν καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» τοῦ 1888, τὸ ὁποῖον ὁ ἐντ. συνάδελφος ἀνέφερε.

Ἀπαρχὰς ἐνομίσαμεν ὅτι ἐβλέπομεν ὅταν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης πρὸ 3ετίας ἀνήγγειλλεν εἰς τὸ Συμβουλιον τοῦτο ὅτι ἡ ἐτησία πληρωμὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου ὡρίζετο διὰ μίαν τριετίαν εἰς 50,000 λ. ἐτησίως. Καὶ ἠλπίσαμεν ὅτι ὁ συμβιβασμὸς οὗτος προσεγγίζων πλειότερον πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ λαοῦ θὰ ἐβελτιοῦτο ὅταν πρὸ διετίας ὁ ἐντιμος τότε μὲν ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν νῦν δὲ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Τσέρτσιλ ὑπέσχετο ἡμῖν τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ ἐλπίδες ἡμῶν διεψεύθησαν διὰ τῆς ἀναγγελίας ὑμῶν ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ ἥτις ἐνεποίησε πραγματικὴν ἀπογοήτευσιν εἰς ὅλον τὸν Κυπριακὸν λαόν. Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως ἡ στάσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐπεβάλλετο σαφὴς καὶ εἶναι ἐκείνη ἣν σήμερον τηροῦμεν. Πάντες φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ νὰ μετέχωσι τῆς εὐθύνης τοιούτου ἐπιβλαβοῦς συστήματος διαχειρίσεως. Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ἐκτὸς τῶν ἀμέσων συνεπειῶν, τὰς ὁποίας ἡ πολιτεία ἔχει ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ τὰς ἐμμέσους συνεπείας αἵτινες γεννῶνται ἐκ τῆς ἀπογοητεύσεως τοῦ λαοῦ ὅταν οὗτος τυγχάνῃ τοιαύτης διοικήσεως.

Θὰ περατώσω τὸν λόγον μου ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δι' ἑνὸς σοφοῦ ἀξιώματος τοῦ Διακεκριμμένου Γάλλου πολιτειολόγου Montesquieu:

«Ἡ φύσις εἶναι δικαία ἐπαξίως βραβεύουσα τὴν ἡμετέραν ἐργασίαν, καθιστᾷ δὲ ἡμᾶς φιλοπόνους καθότι δαψιλεύει γενναιότερον τὰ δῶρα αὐτῆς πρὸς τὸν μᾶλλον ἐργατικόν. Ὁσάκις λοιπὸν αὐθαίρετός τις ἐξουσία ἀφαιρεῖ τὸ ὑπὸ τῆς φύσεως χορηγούμενον ἡμῖν ἀντάλλαγμα, ἡ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀποστροφὴ ὑπερισχύει καὶ ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀργία βασιλεύουσιν».

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Βουλευτοῦ Λάρνακος — Ἀμμοχώστου.

Χαίρω, Κύριε Πρόεδρε, διότι δι' ὅσων τὸ ἐντ. μέλος εἶπε καταδεικνύει διάθεσιν πρὸς συνάντησιν τῶν δύο φυλῶν τοῦ τόπου. Τὸ ζήτημα ἔχει τοιοῦτον σεβαρότητα καὶ οὕτως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν κατοίκων, ὥστε ἀντιπροσωπεύομεν, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, ὅτι θὰ κατεδείκνυε τοιαύτην διάθεσιν τὸ ἐντ. μέλος ἀποδίδομεν τῶν συμφερόντων τῶν ἐκλογέων του. Ἐξ ὅσων τὸ ἐντ. μέλος εἶπε σιαφωνοῦμεν μὲν ἐν σεβαρᾷ λεπτομερείᾳ οὐχ ἧττον συναντώμεθα κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ οὐσιαστικὴ ἔννοια τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι ἀμφότεροι ὁμολογοῦμεν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ὅπως ἡ χώρα αὕτη ἀναπτυφισθῇ. Εἶναι τοῖς πᾶσι καταφανὲς ὅτι ἡ Νῆσος χρήζει ἀναπτυφίσεως. Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἰσέλθω εἰς παρατηρήσεις εἰς σημεῖα τινὰ τοῦ λόγου τοῦ ἐντ. Ὀθωμ. μέλους ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄποψιν ἀφ' ἧς ἐξετάζομεν τὸ ζήτημα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἀντιπρόσωποι. Προπαταβολικῶς ὀφείλω νὰ εἴπω, ὅτι τὰ ἐντ. Ὀθ. μέλη ὀφείλουσι νὰ ἄρωσι πᾶσαν ὑπόνοιαν, ὅτι ὑπισθεν τοῦ ζητήματος τούτου κρύπτομεν πολιτικοὺς σκοπούς, καὶ ὀφείλουσι νὰ πεισθῶσιν ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε ζήτημα καθαρῶς οἰκονομικόν, οὐσιωδῶς ἐνδιαφέρον τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Ὅταν δὲ ζητῶμεν ὅπως μὴ ἐξέρχωνται τῆς Νήσου 92,000 λ. εἰσέρχωνται ὑπὸ διάφορον δικαιολογίαν 50,000 λιρῶν πράττομεν τοῦτο πρὸς προστασίαν τοῦ συμφέροντος, ὑπὲρ οὗ ἀγωνιζόμεθα. Διότι εἶναι προφανὲς, ὅτι ὅταν ζητῇ τις ἐλεημοσύνην, δὲν ἔχει σεβαρὰν βάσιν ἀπαιτήσεως οὐδὲν ἔχει δικαίων πραγματικὸν δίκαιον. Ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νὰ προστατεύωμεν τὰς δημοσίας προσόδους ἀπὸ τὴν φοβερὰν αὐτὴν ἐξάντλησιν ἀνεπτύχθη ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ποσοῦ τούτου βαρύνει αὐτὴν ταύτην τὴν Ἀγγλίαν καὶ οὐχὶ τὴν πτωχὴν Νῆσον. Ἀλλὰ τὸ ἐντ. μέλος ἐπεκαλέσθη τὴν παράγραφον τῆς συμβάσεως ἵνα ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ Κύπρος ὑπόγρεοῦται νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον ἐκ τῶν περισσευμάτων της. Διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς παραγράφου ταύτης. Ἐκ τῆς σχετικῆς παραγράφου καταφαίνεται ὅτι οἱ Ὑψηλοὶ συμβαλλόμενοι ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ καθορίσωσιν ὁποία ἔδει νὰ εἶναι ἡ ἀποζημίωσις, ἥτις θὰ ἐδίδετο πρὸς τὴν Ὑ Πύλην. Καὶ τοιαύτη θὰ ἦτο τὸ ὑπολογισθὲν περίσσευμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν. Ἐὰν δὲ κατὰ τὸν προσδιορισμὸν ἐγένοντο λάθη φυδόλως πρέπει νὰ ἐπηρεάσωσι τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ εἶνε τὸ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ἐξαρτήσεως τῆς Κύπρου ἐκ τῆς Τουρκίας, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς Κύπρου. Ἠδύνατο νὰ ὁρισθῇ ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἀποζημίωσιν τινὰ ἐὰν δὲν ὑπῆρχον περισσεύματα καὶ τότε πάλιν δὲν θὰ ἔχανε τὰ πολιτικὰ δικαιώματα της ἡ Τουρκία, ἥτις ἀντλεῖ τὰ δικαιώματά της ἐκ τῆς συνθήκης.

Τὸ ποσὸν τῶν 92,000 ἀντιπροσωπεύει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου τῆς Κύπρου. Ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς τὸ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὸ ἐνοικιασθὲν κτῆμα. Ὅλως ἀνεξαρτήτως ἂν ἐπιβαρύνῃ τὸν μὲν ἢ τὸν δὲ ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς, αὐτὸ τοῦτο τὸ γράμμα τῆς Συνθήκης εἶναι εὐνοϊκὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου. Ἔχω ὑπ' ὄψιν ἐπιστολὴν τοῦ τότε Μ. Ἀρμοστοῦ Βιδδῶλφ, γράφοντος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν, ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων τῆς Νήσου κατὰ τὰ 5 πρὸ τῆς κατοχῆς ἔτη ἦτο 130 χιλ. λιρῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφῃροῦντο 92,000 καὶ ἀπέμενεν διὰ τὰς δαπάνας τῆς Διοικήσεως 36,000 μόνον λιρῶν. Οὕτω δὲ ἔχομεν διοικητικὸν σύστημα ἀπαιτοῦν δαπάνην 250 χιλ. λιρῶν, ἀντὶ διοικητ. συστήματος, ἀπαιτοῦντος δαπάνην 36,000 λιρῶν. Ἐπὶ δαπάνης 250 χιλ. ὁποῖον περίσσευμα δύναται νὰ ἀπομείνῃ; Καὶ ποία δικαιοσύνη ἐπιβάλλει, ἵνα ἡ Κύπρος ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ἀγγλία ἀνελάμβανε συνάμα διὰ συνθήκης χάριν ἰδίων σκοπῶν; Καὶ ὅμως ὁ ἀτυχὴς οὗτος τόπος ἐπεβαρύνθη ὑπερβολικῶς. ἐνέτεινε πάσας τὰς δυνάμεις του, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπιβληθείσας ὑποχρεώσεις. Ἵνα γείνῃ ἱκανὸς νὰ ἀναβιβάσῃ τὰς προσόδους του ἀπὸ 130 χιλ. ὡς 300 χιλ. Ἡ αὔξησις αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βαθμιαία αὔξησις τῶν προσόδων ἐντὸς μιᾶς τριακονταετίας. Ὁ λαὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποθληθῇ καὶ εἰς ἰδιαιτέραν φορολογίαν, ἥτις ἔσχεν ἄμεσον ἐπίδρασιν πρὸς αὔξησιν τῶν δημοσίων προσόδων. Καὶ ἐνῷ αἱ δαπάναι ἐξαπλασιάσθησαν, ἡ Ἀγγλία θεωρεῖ ὅτι δύναται νὰ ἔχει περίσσευμα διὰ τὰς 92,000, ὁ τόπος διατελεῖ ὑπὸ οἰκονομικὴν κρίσιν. Πένεται. Διήλθομεν σειρὰν ἐτῶν εὐφορίας καὶ μόλις συνηντήσαμεν μέτριον ἔτος ἐσοδείας, βλέπομεν τὴν κρίσιν καὶ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ νὰ συγκρατηθῇ ἀπὸ τὸν ἐκπατρισμὸν δι' ἀναπουφιστικῶν ἔργων. Καταφαίνεται ἑπομένως ἡ σεβαρότης τοῦ προκειμένου ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον προνοεῖ, ὅπως διαρρυθμισθῶσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου εἰς τρόπον, ὥστε νὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου.

Οὕτω θὰ ἀρθῇ πᾶσα προστριβὴ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας. Τίποτε δὲν κωλύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποβλέψῃ μετ' εὐμενείας πρὸς τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ τόπου. Ἡ Συνθήκη δὲν ἐκανόνισε τὰς σχέσεις Ἀγγλίας καὶ Κύπρου, ἀλλὰ μόνον τῶν Ὑψηλῶν συμβεβλημένων. Καὶ τὸ μορμολύκειον τῆς συνθήκης δὲν εἶναι ἡ πρόφασις πρὸς ἀπόρριψιν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῆς χώρας. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 92,000 εἰσέρχεται εἰς ξένα θηλάκια καὶ οὐδόλως παραχωρεῖται εἰς τὸν διεκδικοῦντα Σουλτᾶνον ἢ τὴν Ὑ Πύλην. 80,000 κατ' ἔτος λιρῶν κοπακρατοῦνται διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ δανείου τοῦ 1855 καὶ κατακρατοῦντοι διαμαρτυρομένης τῆς Τουρκίας. Ἡ συνθήκη δὲν ἰσχυσε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀθετήσῃ τὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν ὑποχρέωσίν της. Ὅταν ὅμως ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου μας, ἡ συνθήκη προβάλλεται ὡς τι ἱερὸν καὶ ἀπραβίαστον.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

Βουλευτοῦ Λεμεσοῦ — Πάφου.

Φιλονεικῶ, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι Φόρου Ὑποτελείας τῇ Τουρκίᾳ. Καὶ φιλονεικῶ τοῦτο δυνάμει τῆς Συνθήκης ἥτις οὐδαμοῦ ἀναφέρει περὶ Φόρου Ὑποτελείας. Ἡ Ἀγγλία θὰ πληρώνῃ εἰς τὴν Πύλην τὸ πλεόναμα τῶν προσόδων, λέγει ἡ Συνθήκη. Οἱ Ὑψηλοὶ Συμβαλλόμενοι γινώσκου, τὴν λέξιν Φόρος Ὑποτελείας καὶ ὅτι εἶναι χαρακτηριστικὴ πολιτικῆς τινος κατανταήσεως καὶ, ἐὰν τοιαύτην εἶχον πρόθεσιν, θὰ ἐκαμον χρῆσιν αὐτῆς πρὸς σαφῆ ὁρισμὸν τῶν πραγμάτων. Γνωρίζομεν πόσον λεπτοὶ καὶ προσεκτικοὶ περὶ τε τὴν φρᾶσιν καὶ τοὺς ὅρους εἶναι οἱ Διπλωμάται, ὅταν συντάσσουν τοιαύτας συνθήκας. Καὶ ἔχω πεποίθησιν, ὅτι Τοῦρκοι Διπλωμᾶται δὲν θὰ ἄφινον νὰ παραπλανηθῶσιν ὑπὸ τῶν Βρεττανῶν συναδέλφων των, ὥστε νὰ γραφῇ ἐν τῇ ἐν Συνθήκῃ ἄλλο ἢ ὅ,τι ἤθελον νὰ ὁρίσωσι. Ποία εἶναι ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Κύπρου ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως οὐδὲ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον κατώρθωσε νὰ καθορίσῃ. Οὔτε κτῆσις εἶναι, οὔτε Φόρος Ὑποτελείας.

Ἡ Κύπρος παρεχωρήθη δι' ἀνταλλάγματος. Καὶ τὸ προκαταβολικὸν ἀντάλλαγμα εἶνε ὅτι οἱ ἀγγλικοὶ στόλοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ κατεξέσχισαν τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Καὶ ἡ Κύπρος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο πολυτιμοτάτη διὰ τὴν Ἀγγλίαν, διότι θὰ ἦτο σπουδαῖον ὁρμητήριον πρὸς τὴν Συρίαν, ἐφ' ἧς ἠύξανεν ἡ γαλλικὴ ἐπιρροὴ καὶ πρὸς τὴν Αἴγυπτον τὴν ὁποίαν ἐπωφθαλμία. Καὶ οἱονδήποτε ποσὸν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπλήρωνεν ἡ ἡ Ἀγγλία πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁρμητηρίου τούτου ἦτο ἐλάχιστον. Καὶ τὴν ἐν γένει σημασίαν τῆς Κύπρου κατέδειξεν εἰς ἡμᾶς ἡ Ἀγγλία ζητήσασα νὰ καταστρέψῃ μίαν πόλιν ἀνθηρὰν τῆς Κύπρου διὰ νὰ ἀναστήσῃ μίαν νεκρὰν πόλιν. Δικαιοτέρα ἀπαίτησις δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νὰ δαπανῶνται αἱ πρόσοδοι τῆς Νήσου πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν της. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην ἐν Κύπρῳ ἵνα ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ὅπως οἱ πόροι τῆς Μακεδονίας δαπανῶνται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν της.

Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Παρακαλῶ τὸ ἐντ. μέλος νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα καὶ νὰ μὴ θίγῃ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας ἅτινα ἐνδέχεται νὰ διαταράξωσι τὴν ἁρμονίαν τοῦ Συμβουλίου.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἡ ἀπαίτησις ἡμῶν εἶνε ὅπως οἱ πόροι τῆς Νήσου δαπανῶνται ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀγγλία ἔλαβε πρωτοβουλίαν ὅπως ἐν Μακεδονίᾳ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο ζητοῦμεν ὅπως κατὰ πρῶτον λόγον ἐκτελεσθῇ καὶ ἐν Κύπρῳ ἡ ἀρχὴ αὕτη. Αἱ προσδοκίαι ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα τῶν 50,000 διεψεύσθησαν, φοβοῦμαι δὲ ὅτι καὶ αἱ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἐπίσης δι ψεύσθήσαν.

Φαίνεται, ὅτι εἰς δύο περιστάσεις τὰ εὔφορα ἔτη κατέστρεψαν τὴν Νῆσον καὶ ἡ μία εἶνε ἐκείνη, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ καθορισθῇ ὁ μέτος ὅρος τοῦ περισεύματος κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἡ ἄλλη εἶνε ἡ σημερινὴ, καθ' ἣν ἐδόθη τὸ πρὸς τὴν Κύπρον ἐπιχορήγημα Σήμερον δὲ ὁπότε ἐπρόκειτο νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὰ φαινομενικὰ περισσεύματα παραβλέπουσι τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ὅμως οὔτε πλέον τῶν 50,000 λιρῶν ἐπιχορήγημα θὰ ἐπαρκέσῃ νὰ καλύψῃ τὰς τόσας ἀνάγκας τοῦ τόπου. Οὐδὲ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι τῆς διοικήσεως, διότι γίνονται τοιαῦτα δημόσια ἔργα λίαν ἀναγκαῖα καὶ χρήζοντα συντηρήσεως καὶ εἶνε ἀνάγκη καὶ ἄλλα νὰ γείνωσι. Δὲν ἀμφιβάλ